

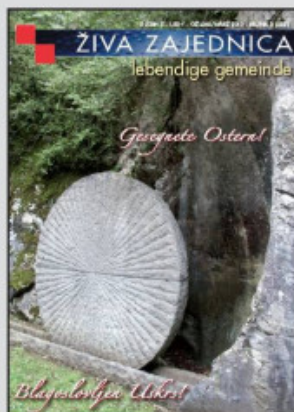
D 2384 E - 1,50 € - OŽUJAK/MÄRZ 2013 - BR./NR. 3 (332)

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Gesegete Ostern!

Blagoslovljen Uskrs!

Naslovnica:

15. postaja križnog puta u Lurdu;
snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
Pfr. Ivica Komadina, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Kristina Kovačević,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-

Bankverbindung:
VDD/Kroatenseelsorge in Deutschland
Konto Nr. 6498973
(BLZ: 750 903 00),
bei der LIGA Bank eG
IBAN:
DE03750903000006498973

Zadnja stranica:

Kapela Majke Božje
Kraljice Hrvata u Essenu;
snimio: A. Polegubić

USKRS

pod križem

stojim pod križem
ćutim
ljubav stvoriteljeva
stvorenju
struji

raspećem otkupitelj
odagna zlo
grijehe odnese
i uskrsnućem svojim
trećega dana
pobijedi smrt
čovjeka
brata spasi

radost srcu
a duši razbor
podari
životom ravnajući
posvetitelj

ćutim ljubav
radost i
svjetlo

znakom križa vođeni

znakom križa vođeni
križem nošeni
pod križem voljeni
na križu mučeni
po križu spašeni
do križa nam je doći
križem smo darovani
uzmimo na se križ
hajdemo svijetu
danas i
pokažimo križ svima
križem smo vođeni
i spašeni smo križem
u križu je pobjeda

dobro pobjeđuje
svjetlom križa

uronjeni smo krštenjem
i križem u
vječnost

Snimka: www.pixelio.de

hvala ti Kriste – Uskrs 2013.

radost nam veliku
učini Isus
teret i breme
svih naših grijeha
križem ljubavi
na golgotu ponese
i putem nam
obris lica
u rupcu
krvonojem
ostavi

Kriste
daj nam snage danas
kamen sa stijene
molitvama
da uzmognemo pokrenuti
kako bi se lakše
u nebu našli

na radosti
ljubavi
Uskrsu
hvala ti
Kriste

mladen lucić

U OVOM BROJU

REGIONALNE SJEDNICE

Budućnost
stranih misija

str.

6

TÜBINGEN: ZAHVALE I OPROŠTAJI

Oproštaj
hrvatskih
milosrdnica

str.

10

TEOLOŠKI OSVRT: dr. I. Bodrožić

Vjera i
obraćenje

str.

12

IZ CRKVE U SVIJETU

Papa Benedikt XVI. odrekao se
papinske službe

4

IZ CRKVE U DOMOVINI

Domovinska solidarnost

„O Crkvi i vjeri govori se rječnikom iz nekih nedavnih vremena za koja smo držali da su prošlost“, kazao je u propovijedi na Stepinčevo u zagrebačkoj katedrali kardinal Josip Bozanić.

5

HRVATSKA USKRSNA LIRIKA

15

SVIJET MLADIH/JUGENDWELT

Crkva i „kulture mladih“

Kontakt s mnoštvom „kultura mladih“ može se uspostaviti živim i vjerodostojno življenim evanđeljem Isusa Krista usred svijeta.

23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. Ivica Komadina: „Tod, wo ist
dein Stachel?“

13-14

Papina odluka o odreknuću od papinske službe mnoge je iznenadila, a na poseban su to način doživjeli članovi Crkve.

Vrijeme promišljanja i molitve

Iako smo u posljednjem dvobroju „Žive zajednice“ najavili planove pape Benedikta XVI. u 2013. godini, uslijedilo je pravo iznenađenje 11. veljače kada se Papa odrekao papinske službe. Kako se ističe, vjerojatno je samo najuži suradnički i prijateljski krug Svetoga Oca znao za tu njegovu odluku o kojoj je razmišljao već duže vrijeme. Ta je vijest posebno odjeknula u medijima, koji se već tjednima pitaju o Papinoj odluci. I doista ta odluka je mnoge iznenadila, a na poseban su je način doživjeli članovi Crkve i to pred početak korizme. Evo što o samoj odluci kaže Papa: „Predraga braćo, sazvao sam vas na ovaj Konzistorij ne samo zbog triju kanonizacija, nego također kako bih vam priopćio jednu odluku od velike važnosti za život Crkve. Nakon što sam opetovano ispitao svoju savjest pred Bogom, došao sam do sigurnosti da moje snage, zbog poodmakle dobi, više nisu prikladne za obnašanje Petrove službe na prikladan način. Vrlo sam

svjestan da se ova služba, zbog njezine duhovne biti, mora obnašati ne samo djelima i riječima, nego ne manje i trpeći i moleći. (...) Zbog toga, vrlo svjestan težine ovoga čina, u potpunoj slobodi, izjavljujem da se odričem službe rimskoga biskupa, nasljednika svetoga Petra, koja mi je povjerena preko kardinala 19. travnja 2005., tako da će od 28. veljače od 20 sati rimsko sjedište, sjedište svetoga Petra biti upražnjeno i morat će se sazvati, po onima kojima to pripada, konklave za izbor novoga Vrhovnog svećenika.“

Kako Crkvu i ljudske korake vodi upravo Duh Božji, valja mu se prepuštiti unatoč ljudskom nerazumijevanju i nejasnoćama. Nije li upravo vrijeme korizme, Velikog tjedna i Uskrsa, vrijeme intenzivnijeg razmišljanja i promišljanja, i napose molitve za izbor novoga vrhovnog svećenika i za osnaženi hod Crkve u ovom sve zahtjevnijem vremenu. Svima blagoslovljen Uskrs ispunjen nadom i radošću!

Urednik

Iz delegatove Poruke

„Gdje je, smrti, žalac tvoj?“

Dok su neki Grci u Korintu nijekali mogućnost uskrsnuća, apostol Pavao podsjeća na bit svog propovijedanja: Krist je umro, pokopan je, ali je uskrsnuo, kako su Pisma unaprijed predskazala. Kristovo je uskrsnuće, poručuje Pavao, za nas temelj naše nade u otajstvo u kojem se ukorjenjuje naše vlastito uskrsnuće. Žalac smrti je otupljen. Ne pobjeđuje smrt nego život. Isus nas oslobađa iz „zatvora“ smrti, u koji svako od nas mora ući. To je Pavlova velika spoznaja nakon njegovog doživljaja pred vratima Damaska, događaja koji je stubokom promijenio njegov osobni život. Događaj u kojem je Savao postao Pavao, progonitelj kršćana najveći apostol naroda. „Žalac“ smrti je neuobičajen izraz koji apostol koristi. Ovaj slikoviti izraz koristi Pavao da bi nam pojasnio da je zapravo ono što je u smrti opasno, što smrti daje razornu moć upravo grijeh koji je žalac smrti. Grijeh daje smrti razornu moć. Sto-

ga je pobjeda nad smrću za čovjeka osiguranje njegove budućnosti, uklanjanje neprijatelja koji čovjeku vječnu budućnost priječi. Bog je onaj koji u Isusu Kristu podaruje vjerniku nadvladavanje smrti.

Kome od nas još treba tumačiti što je to prolaznost, privremenost, kako kratko traje sve što je novo i moderno. Živimo u društvu u kojem svatko od nas ima sve manje mogućnosti u miru dočekati starost. Kako u cijelom stresu, dnevnim brigama, nemirom ispunjenom životu, punom straha i neizvjesnosti postići smirenost, sigurnost, neprolaznost? Isusovo spasiteljsko djelo, njegova muka i smrt, ali ponajprije Isusovo uskrsnuće je luka spasa, sigurna zaštita, neprolazna nada, pobjednički hvalospjev. Jednom zauvijek za sve ljude - i za mene. Tko to ispovijeda i u toj vjeri živi, za njega smrt nije kraj, za njega vrijedi Pavlova: „Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?“

Vaš vlč. Ivica Komadina, delegat

Benedikt XVI. odrekao se papinske službe

Pozdravljam od srca sve hrvatske hodočasnike, a osobito krizmanike iz Esslingena! – rekao je papa Benedikt XVI. na općoj audijenciji 13. veljače.

Treba je to biti uobičajeni redoviti konzistorij za proglašenje nekih novih blaženika. No, 11. veljače 2013. ušao je u povijest Crkve zbog odreknuća pape Benedikta XVI. od papinske službe. Vjerojatno je samo najuži suradnički i prijateljski krug Svetoga Oca znao za ovu njegovu odluku o kojoj je razmišljao već duže vrijeme. Mediji već danima nagađaju zašto je Papa – kako pogrešno kažu – „podnio ostavku“, zapravo, zašto se odrekao službe rimskoga biskupa i Petrovoga nasljednika, te se povlači s te najodgovornije službe. Stoga je najbolje prenijeti njegove riječi iz kratke izjave koju je izgovorio kardinalima okupljenima na konzistoriju na latinskom jeziku: „Pre draga braćo, sazvao sam vas na ovaj Konzistorij ne samo zbog triju kanonizacija, nego također kako bih vam priopćio jednu odluku od velike važnosti za život Crkve. Nakon što sam opetovano ispitao svoju savjest pred Bogom, došao sam do sigurnosti da moje snage, zbog poodmakle dobi, više nisu prikladne za obnašanje Petrove službe na prikladan način. Vrlo sam svjestan da se ova služba, zbog njezine duhovne biti, mora obnašati ne samo djelima i riječima, nego ne manje i trpeći i moleći. Ipak, u današnjem svijetu koji je podložan brzim promjenama i pokretan pitanjima od velike važnosti za život vjere, da bi se upravljalo barkom svetoga Petra i naviještalo evanđelje, potrebna je snaga kako tijela tako i duha, snaga koja se posljednjih mjeseci kod mene smanjila toliko da se mora priznati moja nesposobnost dobrog upravljanja službom koja mi je povjerena. Zbog toga, vrlo svjestan težine ovoga čina, u potpunosti slobodi, izjavljujem da se odričem službe rimskoga biskupa, nasljednika svetoga Petra, koja mi je povjerena preko kardinala 19. travnja 2005., tako da će od 28. veljače od 20 sati rimsko sjedište, sjedište svetoga Petra biti upražnjeno i morat će se sazvati, po onima kojima to pripada, konklave za izbor novoga vrhovnoga svećenika.

Pre draga braćo, zahvaljujem vam od svega srca za svu ljubav i rad kojim se sa mnom nosili teret moje službe, te molim za oprost za sve moje nedostatke. Sada pak povjerim Svetu Crkvu brizi njezinoga Vrhovnoga Pastira, našega Gospodina Isusa Krista, te zazovim njegovu svetu Majku Mariju, da podupire svojom majčinskom dobrotom oće kardinale u izboru novoga vrhovnoga svećeni-

ka. Što se mene tiče, i u budućnosti, htjet ću svim srcem služiti Svetoj Crkvi Božjoj životom posvećenim molitvi.“

Crkva se stisnula oko svoga pastira

Samo dva dana kasnije, na općoj audijenciji u srijedu 13. veljače cijela je Crkva – preko vjernika i hodočasnika koji su iz cijeloga svijeta došli u Rim – pokazala koliko voli svoga sadašnjega Papu, koliko cijeni ono što je činio kao Petrov nasljednik od 2005. i kako će zauvijek ostati u srcima svijeta jer poštuju njegovu hrabru duhovnu odluku. Kada je na početku audijencije Benedikt XVI. kratko progovorio o svojoj odluci, vjernici su ga prekinuli pljeskom. „Draga braćo i sestre, kao što znate odlučio sam ... (pljesak) – hvala vam na vašoj simpatiji – odlučio sam se odreći službe koju mi je Gospodin povjerio 19. travnja 2005. To sam učinio u potpunosti slobodi za dobro Crkve, nakon što sam dugo molio i ispitivao pred Bogom svoju savjest, jako svjestan težine toga čina, ali isto tako svjestan

da nisam više u stanju obnašati Petrovu službu onom snagom koju ona zahtijeva. Podupire me i prosvjelljava sigurnost da je Crkva Kristova, a On neće dopustiti da joj uzmanjka njegovog vodstva i njegove skrbi. Svima zahvaljujem na ljubavi i za molitvu kojom ste me pratili. Hvala! Ovih sam dana, koji za mene nisu bili laki, gotovo fizički osjetio snagu molitve, što mi ju donosi ljubav Crkve, vaša molitva. Nastavite moliti za mene, za Crkvu, za budućega Papu. Gospodin će nas voditi“, rekao je Benedikt XVI. koji je nakon kateheze pozdravio hodočasnike na hrvatskom: „Pozdravljam od srca sve hrvatske hodočasnike, a osobito krizmanike iz Esslingena! Dragi prijatelji, neka vam ova korizma bude milosno vrijeme jačanja vjere i nade u uskrsnuće. Hvaljen Isus i Marija!“ Dirljivo je bilo i na misi poslije podne u bazilici svetoga Petra, koju je Papa vodio na Čistu srijedu – Pepelnicu, s obredom pepeljenja. Riječi zahvale uputio mu je državni tajnik kardinal Tarcisio Bertone: „Sveti Oče, s osjećajima jake dimnutosti i dubokoga poštovanja ne samo Crkva, nego cijeli svijet, primio je vijest o Vašoj odluci da se odreknete službe biskupa Rima, nasljednika apostola Petra. Ne bismo bili iskreni, Svetosti, kada Vam ne bismo rekli da je ove večeri u našem srcu veo tuge. Ovih godina, vaše Učiteljstvo bilo je prozor otvoren na Crkvu i svijet, koji je filtrirao zrake istine i ljubavi Božje kako bi dalo svjetlo i toplinu našem hodu, također i nadasve u trenucima u kojima se oblaci skupljaju na nebu. Svi smo mi shvatili da baš duboka ljubav to ju Vaša Svetost ima za Boga i za Crkvu ona koja Vas je navela na taj čin, otkrivajući čistoću duha, onu čvrstu i zahijevnu vjeru, onu snagu poniznosti i blagosti, zajedno s velikom hrabrošću, koje su obilježavale svaki korak Vašega života i Vaše službe, a koje mogu doći samo od toga što se je s Bogom, što se je u svjetlu Božje riječi, samo iz

Nastavak na str. 24

Domovinska solidarnost

„O Crkvi i vjeri govori se rječnikom iz nekih nedavnih vremena za koja smo držali da su prošlost“, kazao je u propovijedi na Stepinčevo u zagrebačkoj katedrali kardinal Josip Bozanić.

Diljem domovine proslavljen je blagdan bl. Alojzija Stepinca. U svim biskupijama služene su mise, a zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je središnje misno slavlje na blagdan bl. Alojzija Stepinca 10. veljače u zagrebačkoj katedrali. U propovijedi kardinal Bozanić je između ostaloga kazao: „O Crkvi i vjeri govori se rječnikom iz nekih nedavnih vremena za koja smo držali da su prošlost. Uporno se provodi 'kulturalna revolucija'. U tom je procesu prvi korak unižiti strah, suzbiti oduševljenje i pokretačku snagu, da bi nestala mogućnost poleta, obnove i promjene, osim one koja odgovara nečijim interesima.“ U župnoj crkvi u Krašiću na blagdan bl. Alojzija Stepinca misno slavlje predvodio je postulator kauze u procesu za proglašenje svetim Alojzija Stepinca mons. Juraj Batelja. Misno slavlje okupilo je velik broj hodočasnika, među kojima su bili i hodočasnici-pješaci iz Zagreba, Karlovca i Duge Rese.

Upoznati sa stanjem u BiH

Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić primio novoimenovanog apostolskog nuncija u BiH nadbiskupa Luigija Pezzuta, koji je došao u pratnji tajnika nuncijature mons. Josepha Arshada. Kardinal Puljić je, zajedno s generalnim vikarom mons. Lukom Tunjićem i članovima Prvostolnoga kaptola i ostalim bližim suradnicima Nadbiskupskoga ordinarijata vrhbosanskog, dočekaao nuncija Pezzuta izražavajući radost zbog njegova prvoga pohoda te mu predstavio svoje najbliže suradnike. Informirao je nadbiskupa Pezzuta o situaciji s kojom se Crkva na ovim prostorima susreće. Banjolučki biskup dr. Franjo Komarica, predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, pohodio je u Veleposlanstvu Sjedinjenih Američkih Država u BiH, 11. veljače 2013.

američkog veleposlanika Patricka S. Moona. Veleposlanik Moon je kazao da u Veleposlanstvu prate rad biskupa Komarice i dive se njegovu neumornom nastojanju u rješavanju brojnih problema s kojima se susreće te istaknuo da mu u tome žele pomoći.

Tradicionalnim hodočašćem na Goricu sv. Vlaha prve nedjelje nakon svetkovine zaštitnika Dubrovnika,

U zagrebačkoj katedrali, gdje se nalazi grob bl. Stepinca, središnje misno slavlje predvodio je kardinal Josip Bozanić

završena je Festa sv. Vlaha. Barjaci gradskih župa u pratnji vjernika, trombunjera, gradske glazbe, festanjula u jutarnjim satima uputili su se prema Gorici sv. Vlahu gdje je svečano euharistijsko slavlje predvodio beogradski nadbiskup i metropolit Stanislav Hočevar u koncelebraciji s dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem i drugim svećenicima.

Grad Kotor i Kotorska biskupija po 1204. put proslavili sv. Tripuna mučenika, koji je godine 809. u doba kotorskog biskupa Ivana postao zaštitnikom grada.

Liturgijsko slavlje uz sudjelovanje mons. Angela Massafre, nadbiskupa i metropolite skadarskog, te biskupa mostarsko-duvanjskog Ratka Perića i biskupa kotorskog Iliju Janjića, predvodio je nadbiskup barski, nekoć dukljanski i primas Srbije mons. Zef Gashti, koji je zamijenio biskupa Željznog u Austriji Egidija Živkovića koji zbog bolesti nije mogao sudjelovati. Na početku liturgijskog slavlja u kotorskoj katedrali sve je pozdravio biskup Janjić.

Spomen na mučenike

Na Širokom Brijegu slavljen je misa zadušnica o danu ubojstva širokobriježkih franjevac. Nakon kratkog nagovora i molitve gvardijana fra Sretana Ćurčića procesija je, uz molitvu krunice, ušla u crkvu te zastala na grobu 22 ubijena fratra. Svjetovni franjevci pročitali su tada kratko razmatranje i imena svih pobijenih hercegovačkih franjevac. Misno slavlje predslavio je provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Marijina dr. fra Ivan Sesar u susavlju s generalnim vizitatorom fra Rozom Brkićem, vicepostulatorom fra Miljenkom Stojićem, domaćim gvardijanom fra Sretanom Ćurčićem, svim hercegovačkim gvardijanima i većim brojem svećenika iz cijele Hercegovine.

Predsjednik Republike Hrvatske dr. Ivo Josipović sa svojim suradnicima primio je banjolučkog biskupa Franju Komaricu, predsjednika Biskupske konferencije BiH, koji je došao u pratnji ravnatelja Caritasa Banjolučke biskupije mons. dr. Miljenka Aničića. U otvorenom razgovoru biskup Komarica upoznao je predsjednika Josipovića s aktualnom situacijom hrvatskog stanovništva u BiH, a osobito u entitetu R. Srpske. Održan je i sastanak Biskupske komisije za Hrvatski Caritas i vijećnika Upravnoga vijeća Hrvatskog Caritasa s predstavnicima Caritasu Biskupske konferencije BiH i ravnateljima triju biskupijskih caritasa iz BiH posvećen korizmnoj akciji Hrvatskog Caritasa „Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u BiH“, koja će biti organizirana od 25. veljače do 3. ožujka u svim hrvatskim biskupijama.

Ubijen je svećenik Mile Ivančić, župnik župe Gospičko-senijske biskupije sv. Franje Asiškog Zavalje, koja se nalazi na teritoriju BiH. Župniku Ivančiću nanesene su teške ozljede posebno na području glave. **A.O.**

NJEMAČKA: REGIONALNE SJEDNICE S DELEGATOM

Budućnost zajednica drugih materinskih jezika

Predavanje je održao mr. o. Tobias Keßler s Instituta Crkva u svijetu i misija Filozofsko-teološke visoke škole Sankt Georgen u Frankfurtu.

Na regionalnim sjednicama u Njemačkoj na čelu s delegatom za hrvatsku pastvu u toj zemlji vlč. Ivicom Komadinom okupilo se više od 120 hrvatskih pastoralnih te nekoliko hrvatskih socijalnih djelatnika. Sjednice su održane u ponedjeljak 28. siječnja za Bavorsku regiju u hotelu „Poinger Hof“ u Poingu kod Münchena – vlasnika Hrvata Ive Sadrića, u utorak 29. siječnja u prostorijama Hrvatske katoličke misije (HKM) Ludwigshafen za regije Ba-

drugih materinskih jezika u biskupiji Rottenburg-Stuttgart Ulrich Reif; na sjednici u Essenu referent za katolike drugih materinskih jezika Michael Meurer; u Hildesheimu hrvatski generalni konzul iz Hamburga Slavko Novokomet te u Mainzu referent za dušobrižništvo zajednica drugih materinskih jezika u biskupiji Limburg Heribert Schmitt i generalni konzul Generalnog konzulata R. Bosne i Hercegovine iz Frankfurta Nikica Džambo.

ma svetu misu na hrvatskom jeziku i dijeliti sakramente. Tada su to uglavnom bili hrvatski emigranti koji su po završetku Drugoga svjetskog rata i kasnije prebjegli u Njemačku da se zaštite od tadašnjih vlasti; od progona i zatvora, a tu su pronalazili radno mjesto uglavnom u rudnicima. Essenski biskup dr. Franz Hensbach i župnik Schmidt najzaslužniji su da je hrvatska misija u tome gradu 25. svibnja 1966. dobila svoju novosagrađenu kapelu, jednu od najljepših

Sa sjednice za Bavorsku regiju u Poingu kod Münchena

den-Württemberg I., Baden-Württemberg II., u srijedu 30. siječnja u HKM Essen za regiju Sjeverna Rajna i Vestfalija, 31. siječnja u prostorijama Bogoslovije u Hildesheimu za Sjevernu regiju te u ponedjeljak 4. veljače u HKM Mainz za Rajnsko-majnsku regiju. Nakon prigodne meditacije i molitve na svim je sjednicama sve na početku pozdravio delegat vlč. Komadina. Na sjednici u Poingu sudjelovali su i ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu fra Josip Bebić, konzul hrvatskog Generalnog konzulata u Münchenu Ante Jović, referent za dušobrižništvo katolika stranih misija u nadbiskupiji München-Freising prelat Josef Obermaier i referent za strane misije u biskupiji Augsburg i bivši ravnatelj dušobrižništva katolika drugih materinskih jezika Njemačke biskupske konferencije mons. Wolfgang Miehe; na sjednici u Ludwigshafenu ravnatelj o. Bebić, hrvatski generalni konzul iz Stuttgarta Ante Cicvarić i referent za katolike

Hrvatska kapela Majke Božje Kraljica Hrvata u Essenu

Svi su oni uputili prigodnu riječ te istaknuli važnost dajelovanja kako hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj tako i djelovanja hrvatskih pastoralnih i socijalnih djelatnika u toj zemlji. Prigodnu riječ uputili su i predstavnici regija i voditelji misija i zajednica na čijim su se područjima održavale sjednice. U HKM Essen nakon sjednice u kapeli Majke Božje Kraljice Hrvata molio se šesti čas. Voditelj misije vlč. Stjepan Penić je sudionike upoznao s misijom, zajednicom sestara Maloga Isusa u Essenu, s tom lijepom hrvatskom kapelom te samostanom sestara. Pritom je istaknuo kako je 1956. godine u Essen-Vogelheim došao je svećenik Zagrebačke nadbiskupije vlč. Franjo Lodeta i uz pomoć njemačkog župnika župe sv. Tome Mora vlč. Alberta Schmidta počeo okupljati naše ljude, slaviti s nji-

kapela u Njemačkoj i u svijetu, posvećenu Majci Božjoj Kraljici Hrvata i župnu kuću, a hrvatske sestre Družbe Služavke Malog Isusa novosagrađeni samostan. Kroz sve vrijeme postojanja misija je bila aktivna u pastoralnom, socijalnom i kulturnom radu za Hrvate u Essenu. Misiju od 1977. do danas vodi vlč. Stjepan Penić, svećenik Zagrebačke nadbiskupije, kojemu u pastoralnom radu pomažu pastoralne suradnice s. Fanita Jukić (od 1979.) i s. Alis Lovrić (od 1976.). Sestre iz samostana, uz svoje djelovanje u domu za starije i nemoćne osobe u Essenu, također na svoj način pomažu u misiji. Središnje misijsko nedjeljno misno slavlje slavi se u crkvi sv. Tome Mora u Essenu. Misa se svakoga dana služi u misijskoj kapeli kojoj pribivaju časne sestre i vjernici. U kapeli je Ivo Dulčić načinio glasovitu fresku. Na freski je prikazao Majku Božju Kraljicu Hrvata koja gazi glavu zmiji, kako stoji u knjizi Otkrivenja, a oko njene se glave u dinamičnoj kozmičkoj vrtnji

Sa sjednice u Ludwigshafenu. Prigodnu riječ uputio je delegat vlč. Ivica Komadina.

zmijoliko obavila galaksija zvijezda. Oko nje anđeli prinosе molitve grešne braće u šarenim hrvatskim nošnjama. Nazočni su svi krajevi u kojima žive Hrvati. Dulčić je oslikao u kapeli križni put i prozore s likovima hrvatskih svetaca i blaženika. Mozaik u niši svetohraništa završio je i okrunio to ostvarenje Dulčićeve vizije hrvatske vjere. U sredini mozaika je hostija i kalež s plemenitim zrakama.

Važnost migracijskog dušobrižništva

Predavanje o budućnosti zajednica drugih materinskih jezika na primjeru hrvatskih misija održao je njemački skalabrinac mr. o. Tobias Keßler. Predavač je rođen 1966. godine u Ulmu. U Kongregaciju misionarskalabrina stupio je 1989. Školovao se u Rimu i Osnabrücku. Djelovao je i kao dušobrižnik za mlade katoličke migrante u nadbiskupiji Köln. Od 2009. je znanstveni suradnik na Institutu Crkva u svijetu i misija Filozofsko-teološke visoke škole Sankt Georgen u Frankfurtu.

Zapaženo predavanje na sjednicama održao je mr. o. Tobias Keßler iz Frankfurta

U predavanju se predavač poglavito osvrnuo na hrvatske katoličke misije i zajednice u Njemačkoj. Pritom je istaknuo kako je pitanje o struktura zajednica već u više navrata obrađeno, pozivajući se pritom posebno

na pastoralni skup hrvatskih pastoralnih djelatnika iz Zapadne Europe o situaciji i perspektivi hrvatskog dušobrižništva u Njemačkoj, održanog 1999. u Vierzehnheiligenu. Stoga je o. Keßler svoje izlaganje usmjerio na sadržaj migracijskog dušobrižništva stavljajući u središte konkretne potrebe pojedinca koje valja ponovno odrediti i definirati. Prema njegovom mišljenju, promjene struktura se moraju podrediti konkretnom sadržaju dušobrižničkog rada. Rekao je kako u tom kontekstu valja istaknuti osobitost doseljavanja Hrvata u Njemačku, koja stavlja dušobrižništvo pred određene izazove. Naime, u prvoj fazi doseljavanja, koje je uslijedilo već nakon Prvoga svjetskog rata radilo se poglavito o političkim progonjenim osobama, a u kasnijem vremenu dolazili su takozvani „Gastarbeiteri“, manje-više iz ekonomskih razloga kao radna snaga za obnovu Njemačke države nakon rata. Potom je slijedio i val izbjeglica tijekom rata u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Za očekivati je da će uslijediti novi val useljavanja u Njemačku kada Hrvatska

Sa sjednice u Essenu

NJEMAČKA: REGIONALNE SJEDNICE S DELEGATOM

Budućnost zajednica drugih materinskih jezika

postane članicom Europske unije. Stoga je rad hrvatskih misija u svojim počecima bio usredotočen na dušobrižništvo i socijalnu skrb, poglavito muških doseljenika, kasnije i na dušobrižničku skrb izbjeglica, a potom na pastoralu obitelji. O. Tobias je u nastavku istaknuo kako pastoralna djelatnost u hrvatskim misijama danas

vorenije i nedostupnije u odnosu na druge. Naime, oni koji nisu u potpunosti upućeni teško mogu razumjeti činjenicu takozvane nacionalne zatvorenosti, a koja je pred pozadinom povijesti hrvatskog naroda razumljiva jer je identitet hrvatskog naroda dugo godina bio ugrožen te se je hrvatski narod morao izboriti za svoje priz-

poticanju sunarodnjaka na povratak u domovinu.

Vraćanje migrantima dostojantva

Naime, tijekom vremena došlo je ipak do naginjanja prema asimilaciji i pomanjkanju želje za povratkom, što je o. Tobias Keßler opširno objasnio pod vidom prirodnog socijološkog principa. Također je istaknuo, ako se migracija promatra s teološke perspektive, njezino će se značenje bitno promijeniti: migracija u tom kontekstu nije nešto negativno, što sustavno treba suzbijati, već je migracijska priča individualna te nosi u sebi individualni Božji zov na aktivno izgrađivanje novog svijeta sa sviješću da svatko ima

Vlč. Penić je sudionike upoznao s misijom, hrvatskom kapelom te zajednicom i samostanom sestara Maloga Isusa u Essenu

obuhvaća široki spektar religioznog života te kako je povezanost vjernika s tradicijskim i katoličkim običajima u domovini vrlo izražena. Zajednice nude određenu vrstu pobožnosti, vjeronauk, hodočašća, obiteljske seminare, duhovne obnove. O. Tobias je pritom kazao, istaknuo kako Hrvatski dušobrižnički

Sudionici Rajnsko-majnske regije u Mainzu

ured u Frankfurtu daje potporu svećenicima i pastoralnim djelatnicima organizirajući seminare stručnog usavršavanja, te susrete mladih. Glasilo „Živa zajednica“, koje redovito donosi priloge i na njemačkom jeziku, također je već trideset i pet godina važna poveznica hrvatskih misija i zajednica.

O. Keßler je u nastavku dodao kako njemački katolici hrvatske zajednice često doživljavaju kao zat-

vanje. Valja također istaknuti kako je kroz potiskivanje od strane komunističkog režima došlo do postupnog iseljavanja naroda te kako iz povijesti hrvatskog naroda proizlazi da vjera i nacionalnost čine nerazdvojnu cjelinu. To objašnjava činjenica da su hrvatski dušobrižnici dugo vremena svoju prvotnu zadaću vidjeli, a djelomice je još i danas vide, u očuvanju vjerske i kulturne baštine, u sprječavanju asimilacijskih tendencija te u

nešto dati i primiti. To znači da migrantima treba vratiti njihovo prvotno dostojanstvo darovano kod krštenja, kako bi sebe otkrili kao osobe evangelizacije, a dušobrižnici bi im pritom trebali pomoći spoznati taj posebni Božji zov. O. Keßler je istaknuo kako poglavito mlade generacije stoje pred osobnim sukobom između očekivanja od strane dušobrižnika i roditelja oko njegovanja nacionalnog i vjerskog identiteta i pritska za društvenom inte-

Sudionici
Sjeverne regije
na sastanku
u Hildesheimu

gracijom u sredinu u kojoj žive. Taj sukob iziskuje nova promišljanja o primjerenoj pastoralnoj djelatnosti, koja bi se u idealnom slučaju trebala odvijati na individualnoj razini te biti usmjerena na usklađivanje starih i novih vrijednosti. Takva pastoralna djelatnost ne bi samo poticala povratak u domovinu, nego bi dovela do očuvanja, odn. daljnjeg razvoja hrvatskoga kulturnog blaga i to u jednom novom kontekstu. Jednostrano insistiranje na isključivo hrvatskim vrijednostima ili pak na povratku, što se svjesno ili nesvjesno čini, kako bi se mlade sačuvalo od gubitka vjere u sekulariziranoj sredini, vodi mlade do suprotnog, tj. negiranja tih vrijednosti, pa čak i vjere i Crkve. Stoga napetost oko gubitka vjere čiji se uzrok gleda u migraciji te perspektiva za novu evangelizaciju koja nastaje upravo zbog same migracije, jasno ukazuje na potrebu posebnog načina dušobrižništva migranata. Svaka suradnja zajednica drugih materinjskih jezika i mjesnih katolika trebala bi biti nošena zajedničkim navješćivanjem vjere u svijetu danas. Imajući to u vidu, potrebno je također ponovno razmotriti pitanje, ima li smisla ili je možda besmislena integracija zajednica drugih materinjskih jezika u velike teritorijalne župe. Prvi korak bi trebao biti da pastoralna djelatnost u zajednicama drugih materinjskih jezika dozrije u jedno posebno dušobrižništvo za migrante, koje će pojedincu pomoći, neovisno o svim poteškoćama, u njegovoj migracijskoj priči spoznati Božji poziv i koje će otkriti i vrednovati migrante kao privilegirane osobe nove evangelizacije upravo zbog njihove

migracije. Na taj način će rad migracijskog dušobrižništava zasjati u novom svijetlu, zaključio je o. Tobias Keßler pozivajući se pritom na Apostolsku pobudnicu „Verbum Domini“ pape Benedikta XVI., u kojoj papa ističe posebnu važnost migranata, pastoralnih djelatnika, svećenika, redovnika i laika na odgovornom putu nove evangelizacije. Nakon predavanja uslijedila je plodna diskusija.

Novo izdanje molitvenika i pjesmarice „Slavimo Boga“

Delegat vlč. Komadina je upoznao sudionike s aktivnostima Hrvatskoga dušobrižničkog ureda u 2013. godini te ih je podsjetio na novo do-

punjeno izdanje hrvatskog molitvenika i pjesmarice „Slavimo Boga“, a koje se može nabaviti i preko Ureda u Frankfurtu. Također je govorio i o budućem susretu hrvatskih studenata iz Njemačke, koji će se održati od 29. studenoga do 1. prosinca 2013. u Frankfurtu. Bilo je riječi i o pastoralnom djelovanju u pojedinim regijama. Ravnatelj o. Bebić je govorio o stanju hrvatskoga dušobrižništva u svijetu te je u ime hrvatskih (nad)biskupa zahvalio hrvatskim pastoralnim i socijalnim djelatnicima na svemu što čine za svoje sunarodnjake u Njemačkoj. Ujedno je sve pozvao na spomen-slavlje žrtava bleiburske tragedije i hrvatskoga križnog puta 11. svibnja 2013. u Bleiburg. **Tekst i snimke: Adolf Polegubić**

NAJAVA!!!

Hodočašće hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Lurd 2013.

I ove će godine veliki broj vjernika iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica o svetkovini Uzašašća hodočasti u Gospino svetište Lurd.

Raspored u Lurdu je sljedeći:

9. svibnja – 17.30 sati sv. misa u Cote Grotte – nasuprot Gospine špilje; **21 sat procesija** sa svijećama u svetištu.

10. svibnja – 8 sati sv. misa u bazilici sv. Krunice; **10.30 sati put križa** na brdu kalvarije uz svetište; **13.30 do 15 sati ispovijed i sat klanjanja** u crkvi Cote Carmel; **21 sat procesija** sa svijećama u svetištu

11. svibnja – 7.30 sati – sv. misa pred Gospinom špiljom (Grotte)

TÜBINGEN

Oproštaj hrvatskih redovnica milosrdnica

Hrvatske sestre Družbe sv. Vinka Paulskog (milosrdnice), koje su više desetljeća djelovale na Sveučilišnoj klinici u Tübingenu, svečano su se oprostile u Tübingenu i vraćaju u domovinu.

Hrvatske sestre Družbe sv. Vinka Paulskog (milosrdnice), koje su više desetljeća djelovale na Sveučilišnoj klinici u Tübingenu, svečano su se oprostile u nedjelju 10. veljače u Tübingenu nakon čega se vraćaju u domovinu. U domovinu se vraćaju sestre zagrebačke Provincije Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije s. Konsolata Zbodulja i s. Dominika Sente te sestre splitske Provincije Navještenja Gospodinova s. Marinka Odrlić i s. Mirjam Škopljanc-Maćina, dok s. Mirjam Laco, riječke Provincije Majke Dobrog Savjeta, ostaje i dalje djelovati kao pastoralna susradnica u hrvatskim katoličkim zajednicama Reutlingen, Metzingen i Tübingen. Svečano misno slavlje u tom je povodu u crkvi Sv. Ivana evanđelista u Tübingenu predvodio kanonik dr. Uwe Scharfenecker u zajedništvu s dekanom dr. Tomislavom Begovićem, domaćim njemačkim župnikom vlč. Aloisom Kristom, voditeljem hrvatskih katoličkih zajednica (HKZ) Reutlingen, Metzingen i Tübingen vlč. Antom Kutlešom, dugogodišnjim bivšim bolničkim dušobrižnikom vlč. Albertom Roosom i voditeljem Hrvatske katoličke zajednice Waiblingen fra Ivanom Škopljancem-Maćinom.

Važnost djelovanja sestara u Tübingenu

Sve je na početku pozdravio na njemačkom dekan Begović, a potom i na hrvatskom vlč. Kutleša, koji je istaknuo važnost djelovanja sestara milosrdnica u Tübingenu u pastoralu i bolnici. Propovijedao je na njemačkom vlč. Krist posebno istaknuvši danas važnost duhovnim zvanja te je istaknuo kako su hrvatske sestre djelujući u bolnici djelatno živjele svoju vjeru. U propovijedi na hrvatskom jeziku dr. Begović je uputio zahvalu sestrama za sve dobro što su učinile u službi prema bližnjima. Kanonik dr. Scharfenecker je sestrama izrekao zahvalu u ime biskupa biskupije Rottenburg-Stuttgart dr. Gebharda Fürsta i u ime Biskupije, a u dvorani župe sv. Ivana evanđelista podsjetio je na povijest Družbe sv. Vinka Paulskog

Misno slavlje predvodio je kanonik dr. Uwe Scharfenecker u zajedništvu s dekanom dr. Begovićem, vlč. Kristom, vlč. Kutlešom, vlč. Roosom i o. Škopljancem-Maćinom

s posebnim osvrtnom na djelovanje sestara milosrdnica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Misno slavlje uveličao je zbor HKZ Tübingen pod vodstvom s. Mirjam Laco i orguljskom pratnjom Vlatke Vukašinac.

Nakon misnog slavlja u župnoj dvorani priređen je prigodni program oproštaja od sestara. Uz dekana dr. Scharfeneckera od sestara su se uz prigodnu riječ oprostili i vlč. Roos, zamjenica vrhovne glavarice Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog s. Miroslave Bradica s. Marija Korona Cigić, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina te lije-

čnik koji radi na Sveučilišnoj klinici u Tübingenu dr. Ivan Boras. Na kraju je svima riječi zahvale uputila prijestolnica zajednice sestara u Tübingenu s. Marinka Odrlić. Sestrama su uz riječi zahvale za sve dobro koje su učinile u tom gradu predani i prigodni darovi.

Zahvalni pogled unatrag

S. Marija Korona Cigić je u prigodnoj riječi istaknula: „S izuzetnom radošću i poštovanjem, u ime Družbe sestara milosrdnica, kojoj pripadaju naše sestre u Tübingenu, u ime naše vrhovne poglavarice majke Miroslave Bradica, i u svoje osobno ime, srdač-

U dvorani župe Sv. Ivana evanđelista prigodnu riječ uputila je i zamjenica vrhovne glavarice Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog s. Miroslave Bradica s. Marija Korona Cigić

Tijekom zahvalnog misnog slavlja u crkvi Sv. Ivana evangelista u Tübingenu

no pozdravljam sve sudionike ovog lijepog susreta. Okupili smo se jer smo željeli najprije iskreno zahvaliti Gospodinu za dar naših sestara koje sada završavaju svoje djelovanje na klinici u Tübingenu. Želimo zahvaliti i svima onima koji su ih pratili i pomagali kroz proteklih 45 godina, kao i samim sestrama za njihovu nesebičnost u službi Milosrdne Ljubavi i iskrenu gostoljubivost prema svima koji su dolazili u ovaj lijepi sveučilišni grad. Kratko ćemo se vratiti na početak. Sestre djeluju

rad na ženskom odjelu kirurške klinike. Kandidatice najprije rade kao pomoćno bolničko osoblje, uče jezik i poslije pohađaju bolničku školu. Najviše je djelatnica bilo zaposleno 1969. godine: 10 sestara i 11 kandidatica. Prvih godina sestre također dobrovoljno pomažu Hrvatskoj katoličkoj misiji, a od 1988. godine zapošljavaju se u njoj kao pastoralne suradnice. Zajednica je od samog početka imala svoj odijeljeni stan s kapelicom što im je omogućivalo organiziran redovnički

današnjem slavlju i za sve što je ova Biskupija učinila za sestre. Izraze našeg iskrenog poštovanja i zahvalnosti prenesite, molim Vas, i ocu Biskupu. Željela bih na poseban način zahvaliti dr. vlč. Tomislavu Begoviću, koji je uvijek rado bio na usluzi sestrama ovdje, ali i našoj redovničkoj zajednici uopće. Od srca hvala vlč. Albertu Roosu, dugogodišnjem bolničkom dušobrižniku, kao i župniku župe sv. Ivana vlč. Aloisu Kristu. Kako je zajednica iz Tübingena bila uvijek vezana uz Hrvatsku katoličku misiju njeni su voditelji rado pružali duhovne usluge sestrama. Od srca zahvaljujem vlč. Mirku Makausu, vlč. Ivici Komadini, vlč. Marijanu Bevandi i aktualnom voditelju vlč. Anti Kutleši. Činili su to i vlč. Marko Šutalo i vlč. Ivica Zrno za vrijeme svog studija ovdje pa im također iskreno zahvaljujem. Nabrojila sam nekoliko imena, a ima ih još puno. Od srca zahvaljujem svima, živima i preminulima, koji su kroz proteklih 45 godina surađivali sa sestrama i bili im duhovna potpora, pomoćnici ili dobrotvori. Naravno, posebno hvala sestrama koje su veliki dio svog života provele u ovom lijepom gradu živeći svoje milosrdničko poslanje u nesebičnoj službi bolesnima. Pomagale su gdje god su stigle, i ovdje i u domovini. Gospodinu je jedinom poznato s kakvim su se sve bolestima susrele i kolike su ljudske sudbine saslušale. Listajući u tajništvu dokumente o ovoj zajednici naišla sam na dva pisma upućena vrhovnoj poglavarici: prvo od jednog pacijenta, drugo od ravnatelja kirurške klinike. Sadržaj sličan: Život i rad sestara je za svaku pohvalu i iskreno mole da ih ne uzme iz Tübingena. Bile su i izuzetno gostoljubive. Mnoge sestre, a i drugi gosti su se rado svraćali i zadržavali kod njih: zbog zdravstvenih potreba, učenja njemačkog jezika, odmora kod proputovanja. I osobno sam to iskusila više puta, kao gost i pacijent. Hvala vam drage sestre!" **Tekst i snimke: Adolf Polegubić**

Zajednička fotografija za uspomenu

ju ovdje od 1. rujna 1967. godine. Došle su na poziva dr. Alberta Huggera, tadašnjeg ravnatelja cijelog Kliničkog centra u Tübingenu i premeta Baumgärtnera, ravnatelja Caritasa biskupije Rottenburg-Stuttgart, koji su tražili stručno osposobljene redovnice za rad u zdravstvenim ustanovama ove Biskupije. Od nekoliko ponuđenih mjesta Družba izabire Tübingen. Nakon prihvatanja ponuđenog nacrta ugovora i dozvole mjesnih ordinarija iz Rottenburga i Zagreba, vrhovna uprava Družbe donosi odluku o osnivanju zajednice. Odlaze tri sestre i tri kandidatice predvođene tadašnjom predstojnicom s. Leopoldinom Gärtner. Preuzima

život. Danas kad se sestre opraštaju od Tübingena u kojem su provele veliki dio svog života, željela bih u ime naše redovničke zajednice iskreno zahvaliti svima koji su ih pratili i pomagali na različite načine. Ovo je od samog početka bila dobro organizirana redovnička zajednica. Za to od srca zahvaljujem Biskupiji Rottenburg Stuttgart i upravi Kirurške klinike Sveučilišta u Tübingenu, koji su sestre prihvatili kao redovnice i osigurali im sve potrebno za samostanski život: zasebni stan, kapelicu, duhovne usluge. S nama je danas dr. Scharfnecker, zastupnik mjesnog ordinarija mons. Fürsta. Iskrena hvala dr. Scharfneckeru za sudjelovanje u

Piše:
dr. Ivan
Bodrožić

Vjera i obraćenje

Mnogi kršćani se zadovolje samo formalno prijeći prag, a čim su ga prešli, ostanu negdje u zapečku, iza vrata, umjesto da hode na pripremljenu gozbu života.

Kako bi ukazao na važnost i potrebu vjere, u apostolskom pismu Porta fidei sveti otac Benedikt XVI. je rekao da su vrata vjere trajno otvorena. Ovakva izjava djeluje pomalo proturječno, pogotovo ako povučemo paralelu između govora o vratima vjere i vratima koja gradimo na kućama i stanovima. Jer vrata na kućama ne postoje kako bi bila stalno otvorena, nego kako bi bila sigurna zaštita ukućanima da ne može ući unutra tko god hoće i kad hoće, a s druge strane da njima omoguće da iziđu vani kad zažele ili trebaju. Ako bi vrata bila stalno otvorena, onda bi bila upitna njihova svrhovitost, korist i smisao. Polazeći stoga od ovog spomenutog proturječja, valja nam protumačiti što je njime htio izraziti Sveti Otac.

Bog otvara vrata

Kad se kaže da su vrata vjere uvijek otvorena, onda to znači da je Bog otvorio vrata svoga doma i srca neopozivo pozivajući čovjeka da uđe i primi baštinu kao pravo njegovo dijete. Vjera je stoga i poziv na istinsko zajedništvo svakog čovjeka s Ocem, koji čeka svu svoju djecu, nekoć odbjegli iz zajedništva poradi grijeha, da uđu pod okrilje njegova doma. Tako nam ovaj izraz objavljuje da je Gospodin pravi gospodar vrata života, te ujedno njihov budni čuvar, koji želi obdariti životom vječnim svoja ljubljena stvorenja. Zato kad se kaže da su vrata vjere uvijek otvorena, onda znači da postoji trajni Božji poziv i želja da kroz njih prođemo u spasenje, to jest želja da se svi ljudi spase. Iz tog je jasno da spasenje prvotno ovisi o njegovoj ljubavi i volji, a s druge pak strane ne znači da spasenje ovisi samo o Bogu, nego je neophodno da čovjek prihvati njegov poziv i ruku spasiteljicu. Pa i onda kad spasenje ne ovisi samo o Bogu, o njemu ovisi hoće li svoja vrata otvoriti svakome čovjeku u vidu po-

ziva, ostavljajući slobodu da se izjavi pred pozivom.

U prvoj kršćanskoj zajednici radikalne struje iz židovstva su se protivile pozivu pogana na spasenje. Držeći spasenje isključivo povlasticom židovskoga naroda kao da su htjeli zabraniti Gospodinu da otvara svoja vrata i za pripadnike drugih naroda. Apostoli su, međutim, shvatili, zahvaljujući Kristu Gospodinu, da Bog ima neotuđivo pravo pozvati na spasenje po vjeri svakoga čovjeka, te nijedan čovjek nema pravo bilo kome uskratiti da se odazove ovom pozivu. Tako

uvjerenja i navodnih zasluga, te prekraju granice Božjeg milosrđa prema svome nahodanju i mjeri, ne uviđajući primat Božjeg djelovanja. Mnogi ljudi, kritični i opori prema vjeri, radije idu glavom kroz zid, nego da prihvate da im je Bog otvorio vrata i pozvao ih da uđu. A ima i onih koji uočavaju Božja vrata, ali nemaju ni volje ni snage usmjeriti se prema njima. Pojedini ljudi doista ne dopuštaju da im Bog zahvati srce, da im otvori uši i oči kako bi ga čuli i vidjeli, te prošli kroz vrata vjere, jer su zahvaćeni površnim interesima zemlje, jer im se teško odlijepiti i opredijeliti za nebeski život milosti. No ta ista vrata su uvijek i zatvorena onima koji su slijepi vidjeti Božju prisutnost u svijetu, čuti njegov glas, razumjeti njegovu istinu i prihvatiti svetu volju.

Pa i onda kad znamo da su širom otvorena, njima se ipak ne prolazi automatski, sami od sebe, nego je potrebno učiniti duhovni napor da bi se prešlo preko njihova praga. Taj napor je čin dobre volje, čin ljudskog srca koje, prihvaćajući vjeru, daje se oblikovati milošću, te su otvorena samo onima koji su dopustili da im se srca razmekšaju za prihvaćanje Božje objave. Taj neophodni ljudski napor omekšanja srca zovemo obraćenjem, a onaj prosvjetljenja uma nazivamo posluhom riječi Božjoj. Obraćenje tako kulminira krštenjem koje je prelazak preko praga i ulazak kroz vrata vjere u Božju kuću. Ono tako predstavlja početak novoga puta i života koji tek treba uslijediti. Na žalost, mnogi kršćani se zadovolje samo formalno prijeći prag, a čim su ga prešli, ostanu negdje u zapečku, iza vrata, umjesto da hode na pripremljenu gozbu života. Umjesto da napreduju na putu vjere i duhovnog života, oni ostaju nezreli. Pa i kad su „primili sve sakramente“, pred Bogom se nisu obratili, te su daleko od stvarnog vječnog cilja i domovine. ■

Ako se živi Bog zauzeo za sve ljude, onda nijedan čovjek nema pravo ograničavati njegovo djelovanje. Ako je On očitovao snagu spasenja i u poganima, da po Sinu spasi cijeli svijet, nitko nije imao pravo ispriječiti se njegovoj univerzalnoj spasiteljskoj volji i snazi.

je apostolska zajednica posvjedočila da nitko nema pravo vlastitom zavišću uvjetovati Božje odluke ni njegovo milosrđe prema čovjeku. Ako se živi Bog zauzeo za sve ljude, onda nijedan čovjek nema pravo ograničavati njegovo djelovanje. Ako je On očitovao snagu spasenja i u poganima, da po Sinu spasi cijeli svijet, nitko nije imao pravo ispriječiti se njegovoj univerzalnoj spasiteljskoj volji i snazi.

Čovjek ulazi

Nakon što je Bog otvorio vrata, čovjeku je ostalo napraviti napor koji Bog od njega očekuje i ući. No, na žalost, kako nekada tako i danas, premda su vrata vjere uvijek otvorena, čovjek nije uvijek otvoren za vjeru. Ljudi češće grade svoj odnos s Bogom polazeći od svojih stavova,

„Tod, wo ist dein Stachel?...“

Tod, wo ist dein Sieg? Tod, wo ist dein Stachel? Der Stachel des Todes aber ist die Sünde...“ (1 Kor 15, 55-56a). Diese bedeutende Stelle aus dem ersten Brief des Apostels Paulus an die Gemeinde in Korinth finden wir im Kapitel 15 des selbigen. In der neuesten Bibelübersetzung in kroatischer Sprache trägt dieses Kapitel die Überschrift „Auferstehung der Toten“ und der darin enthaltene 55. Vers wird als der „Siegeshymnus“ betitelt. Der erste Korintherbrief von Paulus ist die älteste Schrift, die zweifellos den Glauben der ersten Christen an die Auferstehung Christi bezeugt. Während jedoch einige Griechen in Korinth die Auferstehung Jesu Christi abstritten, hebt Apostel Paulus hier den eigentlichen Kern seiner Überzeugung deutlich hervor: Christus ist gestorben, wurde begraben und ist vom Tode auferstanden, wie es in den Schriften prophezeit war. Die Auferstehung Christi, so Apostel Paulus, ist die Grundlage unseres christlichen Glaubens und der Hoffnung. Wir sind eingebunden in das Geheimnis der Geheimnisse, was uns selbst zu Teilhabern an der Auferstehung macht. Jesus befreit uns vom Gefängnis des Todes. Der Stachel des Todes ist abgestumpft. Das Leben besiegt endgültig den Tod. Diese Gewissheit wurde Paulus offenbart als ihn, den radikalen Christenverfolger Saulus, vor den Toren Damaskus ein Licht umstrahlte, das ihn zu Boden gehen und sogleich erblinden ließ. Diese seine Begegnung mit Jesus Christus veränderte sein Leben von Grund auf. Aus dem Christenverfolger Saulus wurde fortan der Apostel Paulus.

Der „Stachel“ des Todes mag ein ungewöhnlicher Ausdruck sein, den Paulus in seinem ersten Brief an die Korinther verwendet, zumal wir den Stachel auch bei einigen Tierarten vorfinden. Der Stachel kann gefährlich, aber auch ein Schutz im Kampf ums Überleben sein. Je gewandter der Stachel in der Tierwelt bei drohender Gefahr eingesetzt wird, umso größer ist die Chance den Überlebenskampf zu gewinnen. Paulus will darstellen, dass das, was am Tod bedrohlich ist, was ihm eigentlich Gefährlichkeit verleiht, die Sünde ist. Die

Sünde ist der gefährliche „Stachel“ des Todes. Der Tod wird aber nicht als unvermeidlicher Ausklang des Lebens einfach hingenommen, sondern als „Feind“ begriffen, der eine Zukunft verstellt, die ohne das Bewusstsein von Sünde möglich wäre. Der Tod behält nicht die Oberhand, denn den Christen ist der Sieg durch Gott in der Heilstat seines Sohnes Jesus Christi gegeben, der stellvertretend

Doch das Vergängliche und Schnelllebige ist heute jedoch in allen Bereichen unseres Daseins präsent. Nichts hat mehr seine Zeit. Unsere moderne Gesellschaft leidet verstärkt am Konsumfieber und unter der Sucht, ständig das Neueste und Beste besitzen zu wollen. Meistens verbirgt sich dahinter aber eine tiefe Sehnsucht gerade nach Beständigkeit und Unvergänglichkeit.

Foto: image

für die Gläubigen und ihre Sünden am Kreuz gestorben ist. Durch die Auferweckung Seines Sohnes ist der Tod als Folge von Sünde endgültig überwunden und somit werden auch die Christen den Tod überwinden und auferweckt werden. So wie der Erste Mensch Adam durch seine Sünde die Tür des Todes öffnete, öffnet der Neue Adam Jesus Christus mit seinem siegreichen Kampf gegen die Sünde und den Tod die Tür zum ewigen Leben.

Vor diesem Hintergrund ist auch diese Botschaft des Apostels Paulus eindeutig: „Das Vergängliche muss sich mit Unvergänglichkeit bekleiden und das Sterbliche mit Unsterblichkeit“ (1 Kor 15, 53).

Können wir in der täglichen Hetze und der vereinnahmenden Flut der neuesten Angebote und der Schnelllebigkeit überhaupt noch Zeit und Ruhe, Sicherheit und Unvergänglichkeit finden? Die Antwort darauf liegt allein in der rettenden Tat Jesu Christi, in seinem Leiden, in seinem Tod und in seiner Auferstehung. Nur darin finden wir den rettenden Anker, den sicheren Schutz und die unvergängliche Hoffnung. Mit dieser Zuversicht können wir dem Vergänglichen und dem Tod getrost mit den Worten des Apostels Paulus: „Tod, wo ist dein Sieg? Tod, wo ist dein Stachel?“ entgegenen.

Ihr

Pfr. Ivica Komadina, Delegat

ERKLÄRUNG DES VORSITZENDEN DER DEUTSCHEN BISCHOFSKONFERENZ, ERZBISCHOF DR. ROBERT ZOLLITSCH, ZUR ANKÜNDIGUNG DES RÜCKTRITTS VON PAPST BENEDIKT XVI.

„Geduldig und demütig werden, aber auch frei und mutig“

Die Nachricht vom Rücktritt unseres Heiligen Vaters bewegt mich zutiefst. Papst Benedikt gibt aller Welt ein leuchtendes Beispiel wirklichen Verantwortungsbewusstseins und lebendiger Liebe zur Kirche. Christus hat ihm durch die Kardinäle das Petrusamt anvertraut. In der Stunde, in der seine Kräfte zu gering werden, um der Kirche den erforderlichen Dienst zu erweisen, legt er dieses Amt zurück in Gottes Entscheidung. Es ist eine große menschliche und religiöse Geste. Wir deutschen Bischöfe danken dem Heiligen Vater für seinen Dienst auf dem Stuhl Petri und sind erfüllt von großem Respekt und von Bewunderung für seine Entscheidung.

Wer Papst Benedikt in den zurückliegenden Jahren persönlich erleben durfte und seine Botschaft aufmerksam aufnahm, der spürte deutlich, worin er seinen wichtigsten Dienst sieht und worum es ihm zuerst und im Innersten geht: um Gott und damit um den Menschen. Kurz und prägnant kommt dies im Leihwort zum Ausdruck, dass er für seine Apostolische Reise nach Deutschland im September 2011 wählte: „Wo Gott ist, da ist Zukunft!“

Papst Benedikt ist ein großer Lehrer unserer Kirche. Dabei hat Joseph Ratzinger ein bleibendes Anliegen, das sich gleichsam wie ein roter Faden durch sein Leben und Wirken zieht. Er will Glaube und Vernunft miteinander

versöhnen. Ja, Papst Benedikt ist in vielerlei Hinsicht ein Pontifex: Er wollte Brücken bauen zwischen Glaube und Vernunft, Brücken hin zu Gott, Brücken zwischen Konfessionen und Religionen, um so dem Frieden der Welt den Weg zu bereiten und dem Reich Gottes Wachstum zu schenken.

Papst Benedikt ist ein überzeugter und überzeugender Hirte seiner Kirche. Um was er bei seinem Gebet an der Mariensäule in München im Jahr 2006 die Gottesmutter für alle Gläubigen bat, das zeichnete ihn aus: „Hilf uns, geduldig und demütig zu werden, aber auch frei und mutig.“

Das Bild des Hirten hat ihn als Papst geprägt. Unvergessen sind seine drei Besuche bei uns in Deutschland: anlässlich des XX. Weltjugendtages 2005 in Köln und ein Jahr später in seiner bayerischen Heimat. Im September 2011 kam er zu einem offiziellen Besuch: Berlin, Erfurt, das Eichsfeld und Freiburg bleiben unvergessliche Momente einer Pilgerreise, die die Kirche in Deutschland tief berührt hat. Wir sehen dankbar Bilder vor uns, wie er Menschen segnet, Kinder umarmt, sich seinen Gesprächspartnern zuwendet und in der großen Gemeinschaft des Glaubens Liturgie feiert. Der Hirte seiner Herde ist demütig im Auftritt, authentisch im Zeugnis und überzeugend in den Worten, die er wählt.

Die Religionen haben den Papst gehört, die Politik hat ihn um seine Meinung gebeten. Nicht zuletzt seine drei Enzykliken sind der deutlichste Garant dafür, warum es dem Papst ging: Eine gerechte, solidarische und friedliche Welt, die sich ihrer Verantwortung vor Gott und den Menschen stellt. Gerade in seiner Enzyklika „Caritas in veritate“ hat uns der Heilige Vater eine Magna Charta einer gelingenden Globalisierung hinterlassen, die sich um sozialen Ausgleich und die Bewahrung der Schöpfung mit aller Kraft bemüht.

Die Kirche in Deutschland und die Deutsche Bischofskonferenz sind Papst Benedikt zutiefst dankbar für sein Wirken und sein unermüdliches Engagement. Der deutsche Papst wird nun das Ruder der Kirche weitergeben. Er wird uns fehlen. Aber es wird viel von ihm bleiben, denn Theologie und Kirche hat er nachhaltig geprägt, als Brückenbauer, als Hirte seiner Herde, als Wissenschaftler und Lehrer. Wir wissen, dass er seine Lebenskraft weiterhin in den Dienst der Menschen stellen wird. Wir wünschen ihm dazu die nötigen Kräfte und empfehlen ihn dem Segen Gottes, in dem er geborgen ist. Die Deutsche Bischofskonferenz wird im Gebet in besonderer Weise den Heiligen Vater begleiten.

www.dbk.de

REGENSBURG

Dr. Rudolf Vorderholzer ist der 78. Bischof von Regensburg

Papst Benedikt XVI. hat am 6. Dezember 2012 den Münchner Diözesanpriester und Professor für Dogmatik und Dogmengeschichte an der Theologischen Fakultät Trier Dr. Rudolf Vorderholzer zum neuen Bischof von Regensburg ernannt. Der ernannte Bischof wurde 1959 in München geboren. 1987 wurde er in Freising von Erzbischof Friedrich Kardinal Wetter zum Priester geweiht und wirkte fünf Jahre als Kaplan in Haar, Traunreut und Zorneding. An der Ludwig-Maximilians-Universität promovierte er im Fach Dogmatik bei Professor Dr. Gerhard Ludwig Müller, an dessen Lehrstuhl er acht Jahre als Assistent wirkte. 2004 wurde er habilitiert. Nach einem Jahr als Dozent in Fribourg (Schweiz)

lehrte Dr. Rudolf Vorderholzer von 2005 bis 2013 als ordentlicher Professor für Dogmatik und Dogmengeschichte an der Theologischen Fakultät Trier. Gleichzeitig war er Pfarrseelsorger in Sankt Nikolaus in Kasel bei Trier. Vielen in Regensburg war er bereits bekannt, nachdem ihn

2008 der damalige Bischof Gerhard Ludwig Müller zum Gründungsdirektor für das „Institut Papst Benedikt XVI.“ in Regensburg ernannt hatte. Nicht wenige erleben dort Rudolf Vorderholzer als freundlichen Gastgeber, der Besuchergruppen aus Verbänden und Pfarrge-

meinden durch das Institut und durch das Papsthaus in Pentling führte und ihnen die beeindruckende Theologie des Heiligen Vaters erschloss. Die Bischofsweihe fand am 26. Januar 2013 statt. Die Feier, zu der viele Priester, Diakone, Ordensleute und Laien, die kirchlichen Gremien und Verbände der ganzen Diözese gekommen waren, war ein Zeugnis des gemeinsamen Glaubens an Christus den Ewigen Hohenpriester, eine Bekundung der Einheit des Bistums und ein Zeichen der Treue und Verbundenheit zum neuen Oberhirten.

Text und Foto: www.bistum-regensburg.de

HRVATSKA USKRSNA LIRIKA

Molitva za Vuzem

*Danas si, Jezuš, iz kmice stal,
kmice pred Tobom bežiju,
grehi su mrtvi, vu sakoј duši
zvoni tak lepo zvoniju.*

*Precvele su šibe. Bol je radost
za denešnji den postala.
Zemlja je sretna. Se Te slavi:
sunce i starci i dečica mala.*

*Moje se boli velču po zemlji.
O da bi se denes ja s Tobom stall
Vubi vu meni grehe i boli,
da bi i ja za Vuzem svoj znal!*

Ivo Sokač

Stig

*Cvit, cvit, eh, cvit; i vrt
Je moj; jah, krah u grani
Suhoj što dah mi hrani
Strahom – prašina je smrt,*

*Ko put po kojem koraca
Isus u kužni Jeruzalem...
Mirise svit mu žanje.
I ja latice bacam.*

*I kopni uza znojni brig
Krvavi bili vik,
Da nujna me uzcviata lik:
Isukrst – vični stig!*

Vjekoslav Boban

Glorija

*Zaslavila zvona
s kampanela stari,
da nam uskrsnuče
Isusovo javi.*

*A svaki se čovik
u ovi umija,
da dušu očisti
od pogrdni grija.*

*I svačije sad lice
o radosti sija,
dok se ori pisma:
Glorija! Glorija!*

Dražen Panjkota

Uskrsnu kako reče

*A toga jutra, u osvit mladom,
dok ih je strahom mučila tjeskoba,
išle su žene zabrinute, kradom
da vide Njega u tišini groba.*

*I gle, pred njima kamen je odvaljen:
iz njega mir svečani tiho teče.
Anđeo malo od groba udaljen:
Uskrsnu Isus kako jednom reče.*

*I one pune radosti, ganuća,
utjehe, koja strah sa usta skida,
vjesnice bjehu slavnog uskrsnuća*

*i vraćenog ugašenog vida.
I sve su bile dirnute ljepotom,
koja je jutros sjala nad Golgotom.*

Ante Jakšić

Željezni zastor

*Sanjao sam, da je Uskrs.
Za istim stolom sjedimo
moja majka, vremešna ženica,
sva ko u pamuku tišine,
moj otac, pognut pod teretom godina,
ja, i meni sučelice
Gospodin Nadbiskup Alojzije Stepinac,
Metropolit Hrvatske.
On nas blagoslovi.
Potom reče:
„Mi nemamo neprijatelja,
i njihovi mrtvi zajedno su s nama.“
Okolo nas puno uskrsnoga zraka.
On položi na stol svoje dobre ruke.
Vani pada snijeg.
Zatim gledamo bijeli stolnjak.
Ja jedem kruh i plačem.*

Viktor Vida

raspelo

*svijetliš
i kad te snijeg*

*i kad te sunce
svijetliš*

*uvijek si riječ
na raskrižju*

Adolf Polegubić

Uskrs

*Uskrsno je jutro sneno.
Oči preko svega stavljaju veo,
proziran, radostan i sanjiv.
I sve što gledam nekako je mekano,
blistavo, tiho i svečano.
Veo je pao na oči
uskrsne svečane noći.
Veo kakav je nosio Mojsije
kad sišao je sa svete gore
gdje je s Gospodinom vodio
prijateljske razgovore.*

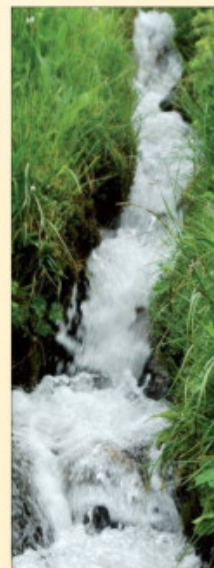
Ivan Golub

Traženje izvora

*Gospodine,
uvijek sam mislio, da su nebesa plavet očiju Tvojih,
i kad zvona razliju selom molitvu,
Gospodine,
zastori mojega puta
ispijaju plavet, a maglica razbijegog sumraka
pliva pučinom vremena.*

*Ova zemlja ukotvljena u pogled
i zadnji miomiris izli se ulicama...
Gospodine, katedrala počiva u šutnji...
Htio bih moliti
uz zvuke seoskog zvona,
i misliti o zemlji,
htio bih sve reći šutnjom Uskrsnog Otaštva,
plutati seoskim zvonom
uz tople mamine riječi „Zdravo Marijo“...*

Vinko Grubišić

*Pjesme iz antologije „Hrvatska uskrsna lirika od Kranjčevića do danas“,
(priredio Božidar Petrač), Zagreb, 2001.*

BERLIN

Moći bl. Ivana Pavla II. u hrvatskoj misiji

U nedjelju, 10. veljače, sa slavljenjem svete mise u crkvi Sv. Sebastiana, započeo je molitveni tjedan u povodu izlaganja relikvija bl. Ivana Pavla II., pape, u Hrvatskoj katoličkoj misiji Berlin. Moći su bile izložene tjedan dana u crkvi Sv. Sebastiana u Berlinu.

Vatikan je odlučio darovati moći Poljskoj katoličkoj misiji Berlin, koja ih je primila još u 2011. godini. Od ta-

molitva kao molitveni lanac kroz korizmu Hrvata diljem svijeta.

U subotu, 16. veljače, svi vjernici do 7. razreda, također su sa svojim roditeljima i svojim vjeroučiteljima pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom molili za domovinu i hrvatski narod. Sve skupine misije i vjernici uključili su se sa molitvom i pjesmom u slavlje sv. mise i molitveni program, tako da je molitveni tje-

U nedjelju, 17. veljače, po završetku sv. mise u crkvi Sv. Sebastiana, relikvije su prenesene u crkvu Sv. Bonifacija, gdje se slavi svake nedjelje sveta misa na hrvatskom jeziku u 13 sati. Voditelj Poljske misije o. Marek, na kraju svete mise u crkvi Sv. Bonifacija obratio se vjernicima s nekoliko riječi na poljskom i njemačkom jeziku. Izrazio je radost što su relikvije bl. Ivana Pavla II., bile izložene na štovanje i čašćenje u Hrvatskoj katoličkoj misiji, rekavši kako su vjernici u duhu mogli hodočastiti bl. Ivanu Pavlu II. Molitveni tjedan bio je poput jedne vrste hodočašća vjernika bl. Ivanu Pavlu II. O. Marek je izrazio nadu da će i ostale župe slijediti primjer Hrvatske katoličke misije Berlin i hodočastiti na isti način primivši relikvije bl. Ivana Pavla II. u svoju župnu zajednicu. Po završetku svete misije o. Marek prenio je relikvije bl. Ivana Pavla II. u baziliku Sv. Ivana, gdje su tijekom cijele godine izložene vjernicima na štovanje i čašćenje.

Vjernici i svećenici HKM Berlin su sretni i ponosni što se ostvarila ideja i želja za pohodom relikvija velikog prijatelja Hrvata toj hrvatskoj misiji.

N.N.

da su moći (ampulice s krvlju bl. Ivana Pavla II., pape) izložene u bazilici Sv. Ivana u Poljskoj misiji u Berlinu.

Tijekom izlaganja relikvija u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Berlinu organiziran je svakoga dana, od ponedjeljka do subote, molitveni program koji je počimao molitvom krunice prije sv. mise s početkom u 18.00 sati, slavljenjem svete mise i prigodnim pobožnostima do 20.00 sati. Za tu prigodu tiskane su prigodne sličice sa otisnutom molitvom za zadobivanje milosti zagovorom bl. Ivana Pavla II., pape.

Voditelj misije fra Petar Čirko, dušobrižnici fra Radoslav Tolić i fra Ante Ivan Rozić su predvodili molitve svakoga dana zajedno s jednom od misijskih skupina – Marijinom legijom, Zborom Mladih, Framom, crkvenim zborovima i Klapom HKM Berlin. Osim za zagovor za osobne potrebe molilo se za proglašenje svetim bl. Ivana Pavla II.

Dva dana se sa posebnom nakanom molilo za domovinu i hrvatski narod. U srijedu 13. veljače posebno se molilo zagovor Blaženika za domovinu i hrvatski narod – na Klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, s kojim je počela četrdesetsatna

dan bio prava prigoda za duhovnu obnovu ne samo pojedinaca i obitelji, nego i cijele misijske zajednice.

KÖLN

Zlatni pir Ruže i Ante Riškijević

Svoj zlatni pir u zajedništvu svoje djece, unuka i brojnih prijatelja proslavili su Ruža i Anto Riškijević, 26. siječnja u Minoritenkirche u Kölnu. Ruža i Anto vjenčani su 30. siječnja 1963. u crkvi sv. Marka na Plehanu u BiH pred ondašnjim župnikom fra Antom Jurićem te pred svjedocima Mirkom Pohlodom i Ivanom Marićem. Živjeli su u obližnjim Božincima sve do 1992. kada su zajedno sa mnoštvom Hrvata protjerani iz svoje zemlje. Kratko se nastanjuju u Zagrebu te iz Zagreba odlaze za Njemačku u grad Köln gdje žive i danas.

Ruža i Anto rodili su četvero djece: Matu, Dragu, Mariju i Zdenku, a njihova djeca podarila su im jedanaestero unuka. Svečano slavljeničko misno slavlje u Minoritenkirche predvodio je dušobrižnik u HKM Köln Josip Sušić pred kojim su slavljenici obnovili svoje bračne zavjete. Prisutni su bili i kumovi slavljenika: Anto i Ana Krajnović te Maja i Brane Kovač. U životu Ruže i Ante kao i u životu svakoga čovjeka bilo je lijepih i teških trenutaka, ali Božji blagoslov, ljubav, vjernost i razumijevanje nadvladali su sve poteškoće koje je pred njih stavljao život u proteklih pedeset godina zajedničkog života, što je svakako razlog za čestitku. ■

MÜNCHEN

Proslava Stepinčeva i 65. obljetnice misije

Slavlje u crkvi Sv. Mihaela s 2000 vjernika predvodio je kardinal Reinhard Marx.

U crkvi Sv. Mihaela u središtu Münchena, u nedjelju 10. veljače, svečanim euharistijskim slavljem proslavljeni su blagdan zaštitnika misije bl. Alojzija Stepinca i 65. obljetnica postojanja te najveće hrvatske katoličke iseljeničke zajednice u svijetu. Slavlju je prethodila duhovna obnova pod geslom „Moj život je u Božjim rukama“, koju je od 6. do 8. veljače u kapeli Bl. Alojzija Stepinca predvodio dr. fra Ante Čovo, gvardijan makarskog samostana. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je ordinarij nadbiskupije München-Freising kardinal Reinhard Marx, uz koncelebraciju većeg broja hrvatskih svećenika, među kojima su bili i voditelj HKM München fra Boris Čarić, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, fra Jozo Župić, fra Krešo Samardžić, fra Ante Jojo Marković, fra Filip Mimica, fra Vuk Buljan te dakoni Mate Kutleša i Ivica Visković.

Euharistijsko slavlje počelo je procesijom u kojoj su pored kardinala i svećenika sudjelovali mladi hrvatski folkloristi iz folklorne skupine fra Andrija Katić Miošić te brojni ministranti. U procesiji su nošene i relikvije bl. Alojzija Stepinca koje je godine 2007. misiji darovao kardinal Josip Bozanić.

Nakon 15 godina od posljednjeg posjeta biskupa mjesne Crkve hrvatskim vjernicima u Münchenu, dolazak kardinala Marxa na proslavu zaštitnika i obljetnice misije okupio je više od 2000 vjernika. Dolazak njemačkog kardinala shvaćen je kao i potpora nastojanjima hrvatskih svećenika koji su djelovali i koji djeluju u iseljeništvu da kroz 65 godina tuđine i odvojenosti od matične domovine očuvaju hrvatski identitet i vjeru svoga naroda.

Voditelj misije fra Boris Čarić u pozdravu je posebno istaknuo zahvalnost Nadbiskupiji München-Freising koja već 65 godina omogućava održavanje liturgijskih slavlja na hrvatskom jeziku za brojne hrvatske iseljenike. „Danas je za nas hrvatske vjernike iz ove misije poseban dan, mi slavimo svog zaštitnika, kao i 65 godina postojanja dušobrižništva na hrvatskom jeziku na ovom prostoru, a ovaj dan još posebnijim čini i posjeta biskupa naše mjesne njemačke Crkve“, istaknuo je fra Boris.

Slavlje u crkvi Sv. Mihaela s 2000 vjernika predvodio je kardinal Reinhard Marx

„Velika mi je radost biti danas s vama, da pokažemo da smo zajedno i da smo dio jedne Crkve, Crkve bez nacionalnih granica. Unatoč dugim iseljeničkim godinama očuvali ste svoj jezik, svoje običaje i svoju vjeru. U blaženom mučeniku i kardinalu Alojziju Stepincu imate snažni primjer odanosti i ljubavi prema Isusu, neka vam on bude pokazatelj kako se živi život bez kompromisa, život istine i

proizišla iz odanosti istini. Budite sretni što ste se kao narod oslobodili komunizma i laži, jer u komunizmu su ljudi bili osuđeni živjeti u laži koja je ubijala nadu i ljubav. U današnje vrijeme nije lako biti dosljedan istini i nesebičnoj ljubavi prema drugima, kada nam moderno društvo nameće druge vrijednosti i načine ponašanja, ali to je jedini put kojim vjernik treba ići na koji je pozvan, to je put kojim je išao naš Gospodin. Putem ljubavi i istine možemo ići samo ako snagu tražimo u Svetom Duhu“, poručio je kardinal Marx.

„Hvala vam na svemu što ste učinili za Katoličku Crkvu u proteklih 65 godina, hvala vam što ste zadržali svoje običaje i što ste ostali odani Crkvi. Uskoro ćete biti i dio mnogobrojne europske obitelji u EU, a to je ujedno i zajednička obaveza da sa zdravom katoličkom samouvjerenošću zastupate istinu i ljubav“, istaknuo je kardinal Marx.

Euharistijsko slavlje pjevanjem na hrvatskom i latinskom jeziku pod vodstvom s. Nikoline Bilić uveličali su članovi mješovitog zbora HKM-a sastavljenog od članova muške kape Croatie, članica ženske vokalne skupine „Lira“ te članica misijskog zbora mladih. Potpunom glazbenom ugođaju svoj doprinos dali su i mladi svirači HKM.

Tekst i snimka: IKA

„Hvala vam na svemu što ste učinili za Katoličku Crkvu u proteklih 65 godina, hvala vam što ste zadržali svoje običaje i što ste ostali odani Crkvi. Uskoro ćete biti i dio mnogobrojne europske obitelji u EU, a to je ujedno i zajednička obaveza da sa zdravom katoličkom samouvjerenošću zastupate istinu i ljubav“, istaknuo je kardinal Marx.

odanosti Isusovu nauku“, poručio je kardinal Marx na početku misnog slavlja. U propovijedi je istaknuo kako je uloga vjernika širiti i živjeti ljubav i istinu. „To je zahtjevan put, put istine i ljubavi, a da je moguće povezati ljubav i istinu pokazao je vaš blaženik i mučenik Stepinac. On nije želio živjeti u laži kao što su komunisti tražili od njega, on je ostao vjeran istini bez obzira na križ i patnju koja je

NÜRNBERG

Proslavljen sv. don Bosco

Proslava blagdana sv. Ivana Bosca u Nürnbergu, prebačena je sa 31. siječnja u nedjelju na 3. veljače. Svečanu misu predvodio je don Vitomir Zečević, koji je u propovjedi istaknuo lik don Bosca, koji je svoj život posvetio napuštenoj mladeži. To njegovo djelo i danas nastavljaju njegovi duhovni sinovi salezijanci. Liturgijsko pjevanje animirao je misijski zbor pod vodstvom Elizabete Bilić. Pod misom se predstavila i duhovna kantautorica Marijana Zovko koja je izvela svoje dvije skladbe. Nakon mise za sve vjernike organizirana je svečana akademija u kojoj su sudjelovali: dječiji zbor don Bosco, folklorna skupina i dramska sekcija. Dramska sekcija je izvela igrokaz pod nazivom „Don Bosco u Hrvatskoj“ prigodom 100 obljetnice dolaska salezi-

janaca u Hrvatsku. Na kraju programa don Vitomir je svima zahvalio na sudjelovanju i organiziranju programa. Uslijedio je objed za sve goste i

sudionike. U nastavku programa nastupila je Marijana Zovko koja je svojim sviranjem i pjevanjem oduševila sve prisutne.

Vitomir Zečević

KÖLN

Stepinčevo u Kölnu

Misno slavlje predvodio je splitski nadbiskup Marin Barišić

Hrvatska katolička misija u Kölnu proslavila je u nedjelju, 10. veljače, blagdan svoga nebeskog zaštitnika bl. Alojzija Stepinca. Svečano misno slavlje u crkvi Male braće (Minoritenkirche) predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Koncelebrirali su misijski dušobrižnik fra Josip Sušić i gvardijan samostana Sv. Gabriela u Münchenu fra Ante Babić, uz asistenciju dakona nadbiskupova tajnika Franje-Frankopana Velića koji inače potječe iz te misije. Među brojnim vjernicima koji su unatoč karnevalu na kölnskim ulicama napunili crkvu do posljednjega

mjesta, bili su generalni konzul R. Hrvatske u Düsseldorfu Vjekoslav Križanec te konzul Kristijan Tušek. Na početku mise oca nadbiskupa je u ime vjernika misije koja obuhvaća Köln, Bonn, Leverkusen, Bergheim i Bielstein pozdravio o. Sušić podsjetivši da je nadbiskup došao još na poziv pok. voditelja misije fra Stipe Čirka, koji je u listopadu prošle godine preminuo. Mons. Barišić je u homiliji ukazao na brojna bogatstva kojima obiluje domovina Hrvatska, a koja je UNESCO uvrstio na popis svjetske materijalne ili nematerijalne baštine. No povrh toga postoji još dragocjenija duhovna ba-

ština u koju spada i bl. Alojzije Stepinac, napomenuo je nadbiskup. „Bl. kardinal Stepinac danas povezuje domovinsku i iseljenu Hrvatsku, kao i nebesku i zemaljsku Crkvu. U svoje vrijeme Alojzije Stepinac bio je ohrabrenje u vjeri tolikima, koji su u onome času tame, ohrabreni njegovim svjedočenjem vjere i ljubavi, prihvaćali i takozvanu civilnu-građansku smrt, gubeći društveni ugled i posao radi vjernosti Bogu. Ali i u našim današnjim prilikama, osobito u Godini vjere, bl. Alojzije nam služi kao primjer ustrajne i nepokolebive vjere“, kazao je mons. Barišić. Istaknuo je brigu nadbiskupa Stepinca za Hrvate u inozemstvu kojima je upućivao poruke potpore i ohrabrenja. Njegova pastirska riječ iz Pisma hrvatskim radnicima na privremenom radu u Njemačkoj od 10. listopada 1940. godine još i danas je aktualna: „Naš najveći narodni ponos mora biti i u budućnosti kao što je bio i u prošlosti, a to je čista savjest i poštenje!“ Stoga je nadbiskup Barišić u zaključku homilije nazočnim vjernicima uputio poticaj: „Duhovna baština koja je pod zaštitom Neba, a dar je svima nama, baština koju je svjedočio bl. Alojzije Stepinac postavši i sam najizvršnijim svjedomom dara vjere, predana je Vama, dragi roditelji, oče i majko, da je otkrivete, živite i predajete svojim sinovima, kćerima i unucima. Na to nas danas podsjeća i poziva blaženi Alojzije!“

Franjo-Frankopan Velić

FRANKFURT AM MAIN

Proslava Stepinčeva

U hrvatskoj katoličkoj misiji Frankfurt svečanim misnim slavljem u katedrali Sv. Bartolomeja, u nedjelju 10. veljače, proslavljen je blagdan bl. Alojzija Stepinca. Misu je predvodio fra Blaž Toplak, profesor na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju. Uz fra Blaža koncelebrirali su voditelj misije fra Željko Čurković i misijski dušobrižnik fra Ivan Čikara. Fra Blaž je u prigodnoj propovijedi istaknuo kako su lik i djelo bl. Alojzija Stepinca slika i metafora cijelog kršćanskog, a pogotovo hrvatskog naroda. Komunističke vlasti dovele su u sudnicu duhovnog vođu, a iz sudnice su izvele vođu cijelog hrvatskog naroda, ali i primjera za cijeli svijet. I naša vjera često dolazi u iskušenja, često nam se nudi neki lakši put odbacivanja vjere, odbacivanja zajedništva, promjena identiteta, ali po primjeru bl. Alojzija i mi moramo sačuvati svoje kori-

Misno slavlje u katedrali u Frankfurtu predvodio je fra Blaž Toplak

jenje i svoju tradiciju. Jer ako ne gradimo svoju budućnost s Bogom, moramo se zapitati koji je temelj koji postavljamo za svoju djecu. Nakon sv. mise članovi misijske zajednice izveli su recital „40. stoljeća vjernosti Bogu i B. D. Mariji“. Recital je pripremio o. Toplak. Svečano misno slavlje, kao i sam

recital, pratio je svojim pjesmama i mješoviti misijski zbor „Mato Lešćan“. Misija se za blagdan pripremila trodnevnicom, koju je također predvodio fra Blaž.

Tekst i snimke: hrzupa-frankfurt.de

KREFELD/SIEGEN

Jedan duh dviju misija

U nedjelju 10. veljače na blagdan bl. Alojzija Stepinca dvije brojčano male hrvatske katoličke misije - Krefeld i Siegen, ali događajima i vjerom žive, podijelile su radost vjere i pripadnosti istom rodu u prekrasnom susretu. Naime, članovi crkvenog pjevačkog zbora HKM Krefeld/Mönchengladbach, predvođeni pastoralnim suradnikom Jozom Perletom, sa svojim obiteljima organizirali su posjet HKM Siegen na poziv župnika don Vinka Puljića i vjernika. Posjet je planiran tako da se željelo spojiti tjelesni odmor i duhovnu okrepju.

U ranim jutarnjim satima krenulo se autobusom prema Winterbergu, koji teritorijalno pripada misiji Siegen, a kojeg je taj dan posebno obasjavalo sunce. Sve je bilo prekriveno snijegom, a za vrijeme boravka u Winterbergu svatko je mogao izabrati kako će to vrijeme provesti, tako da su neki skijali, neki su šetali i uživali u zimskoj idili, a neki su se sanjkali.

Oko 13.00 sati krenuli su prema Siegenu na zajedničko slavlje sv. mise i na zajedničko druženje. U Siegen ih je dočekaao Marijan Grgić, predsjednik župnog pastoralnog vije-

ća, kojima je i s ostalim dobro organiziranim župljanima bio na usluzi. Voditelj HKM Siegen don Vinko Puljić je u pratnji obitelji Primorac iz Attendorna, za to vrijeme slavio sv. misu u Meschede, udaljenim 85 km sjeverno od Siegena. Svečana sv. misa počela je u 15.30 sati, a prostor oko oltara su uljepšali mladi i ministranti. Odmah se moglo primijetiti da je misija Siegen zbog angažiranosti djece, mladih, mladih obitelji i ostalih vjernika puna života. Za vrijeme sv. mise pjevao je zbor iz HKM Krefeld/Mönchengladbach i „IHS“ vokalne instrumentalni sastav mladih iz Siegena. Lijepo je bilo vidjeti da su pola sata prije sv. mise djeca i mladi predmolili krunicu i litanije Blažene Djevice Marije Kraljice Hrvata, a ministranti

pripremili oltar za sv. misu. Misa je bila veličanstvena. Bio je to susret Živoga Boga i tih dviju živih zajednica. Don Vinko se osvrnuo i u propovijedi na najvažnije točke toga dana. Bila je to posljednja nedjelja pred korizmom. „Čuli smo da post, molitva i dobra djela izgrađuju cjelovitog čovjeka te da je križ mjerilo ljubavi. Korizma je idealno vrijeme te milosti vježbati i živjeti.“ Riječ o najvećem sinu Crkve u Hrvata bl. Alojziju Stepincu je ispunila cijeli crkveni prostor i svima osvijetlila veličinu Božjeg i hrvatskog duha toga velikana. Josip Knezović i Robert Knežević, članovi HKM Siegen, na zahtjev župnika, a odobrenjem biskupa Paderborn, uvedeni su u službu djelitelja Sv. pričesti i poslužitelja oltara.

Jozo Perleta/Marijan Miki Grgić

MAIN-TAUNUS/HOCHTAUNUS

Bl. Alojzije Stepinac uporište za sadašnjost

Za Stepinčevo i na pokladnom slavlju prikupljeno je više od 3500 eura za teško stradalu župu u Domovinskom ratu Gornja Dubica u Bosanskoj posavini.

Vjernici hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus (HKŽ MTH) svečano su proslavili Stepinčevo u nedjelju 10. veljače. Euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Dionizija u Kelkheimu predvodio je hrvatski dominikanac o. Frano Prcela u zajedništvu sa župnikom fra Marinkom Vukmanom. O. Prcela je u propovijedi

vjere bio proganjan, osuđen i mučen. Kao primas Katoličke Crkve u Hrvata na optuženičkoj je klupi zapravo bio cijeli hrvatski narod. Današnji dan je trenutak sjećanja, a kad se vjernik sjeća onda zahvaljuje, dok zahvaljuje dobiva orijentaciju i smjeh. Bl. Stepinac bi danas zasigurno bio protiv toga da njega kao oso-

organizirala je pokladno slavlje. Na početku je za djecu priredjen prigodni program u obliku raznih igara. Birane su i najzanimljivije maske. Prvo mjesto osvojila je Paula Gudelj, drugo Luka Bašić, dok je treće mjesto osvojila Danica Opačak. Potpom je prigodnu riječ okupljenima uputio fra Marinko podsjetivši kako je Bad Hom-

Misno slavlje u punoj crkvi Sv. Dionizija u Kelkheimu predvodio je dominikanac o. Frano Prcela

najprije pokušao odgovoriti na nekoliko načelnih pitanja: Zašto slavimo svece, blaženike? Tko je bl. Alojzije Stepinac? Što slavimo kad slavimo bl. Alojzija Stepinca? Na tragu prethodnih pitanja o. Frano je istaknuo: „Slaviti bl. Alojzija Stepinca nije komemoriranje prošlosti, jer je blaženik spomenik budućnosti i uporište za sadašnjost. Stepinčevo, ne samo zbog trenutne društveno-političke situacije, nije izgleda izgubilo na aktualnosti“, kazao je o. Prcela, podsjetivši potom na životni put bl. Alojzija Stepinca. „Danas kad slavimo Stepinčevo, ne slavimo primarno njegovu mučeničku smrt, nego slavimo njegov život. Stoga nam je zazoriti od praznog govora o bl. Alojziju, spominjati ga samo da bi ga se spominjalo. Jedno je sigurno, ne slavimo nikakve parole, snažne riječi, zasluge, titule. On je zbog svoje dosljednosti, zbog svoje

bu stavljamo u prvi plan. Uputio bi nas na Radosnu vijest, na Evanđelje. A što nam poručuje današnje Evanđelje? Umrijeti nam je vlastitim egoizmom da bi novi život imao budućnost. Čega smo mi spremni odreći se? Čemu smo spremni umrijeti da bi novo, da bi novi život i novo zajedništvo bilo moguće? Nema zajedništva, nema jedinstva bez žrtve – to je bl. Alojzije propovjedaao, te nadasve živio“, istaknuo je u propovijedi o. Frano Prcela.

Na kraju mise o svojoj vjeri svjedočio je poznati hrvatski komičar, scenarist i glumac Željko Pervan. Misno slavlje svojim je pjevanjem uveličao župni zbor pod vodstvom s. Magdalone Višić i orguljskom pratnjom Hrvoja Barnjaka.

U subotu 9. veljače, na uoćnicu Stepinčeva, u župnoj dvorani Bürgerhaus u Bad Homburgu HKŽ MTH

burg, u kojem se održavalo pokladno slavlje, grad prijatelj s Dubrovnikom. „Lijepo je da smo se opet okupili da zajedno zapjevamo, zaplešemo i da se nasmijemo“, kazao je fra Marinko zahvalivši svima koji su se potrudili oko organizacije i ostvarenja pokladnog slavlja. Prigodnu riječ uputio je i konzul Generalnog konzulata R. Bosne i Hercegovine Dragan Bagarić svima uputivši pozdrave u svoje ime i u ime generalnog konzula Nikice Džambe, koji je svima zaželio lijepu i ugodnu večer. Okupljene je posebno oduševio nastup poznatog hrvatskog komičara, scenarista i glumca Željka Pervana. Organizirana je i bogata tombola, a prihod od proslave u iznosu od više od 3500 eura bit će upućen teško stradaloj župi Gornja Dubica u Bosanskoj posavini. U zabavnom dijelu nastupio je „Slash-Band“.

A. Polegubić

Hrvatski iseljenički zbornik

Zbornik redovito ima poglavlje posvećeno djelovanju hrvatskih katoličkih misija u svijetu pod naslovom „Duhovnost“.

Hrvatski iseljenički zbornik 2013. sa sažetcima na engleskom i španjolskom jeziku ima 8 tematskih cjelina, koje se sastoje od 36 samostalnih autorskih priloga. Prilozi, s više ili manje informacija, povezuju 20 zemalja svijeta. Raznorodna građa raspoređena je na 392 stranice, a ilustrirana je s mnoštvom fotografija iz autentičnih iseljeničkih zajednica od Amerike do Australije. Promocija HIZ-a 2013. održana je 19. veljače u u Velikoj dvorani Hrvatske matice iseljenika na Trgu Stjepana Radića 3. u Zagrebu.

Uz ravnateljicu Hrvatske matice iseljenika mr. sc. Marina Knezovića, ovogodišnji su Zbornik predstavljali prof. dr. sc. Vlado Puljiz, dr. sc. Željka Lovrenčić, dr. sc. Rebeka Mesarić Žabčić te glavna urednica te Matičine serijske publikacije prof. Vesna Kukavica. Hrvatski iseljenički zbornik redovito ima poglavlje posvećeno djelovanju hrvatskih katoličkih misija u svijetu pod naslovom Duhovnost.

Dr. Adolf Polegubić, urednik njemačke „Žive zajednice“, u tom poglavlju piše članak o fenomenu nezaposlenosti u suvremenim društvima i kako se hrvatske katoličke misije iz eu-

ropskih zemalja nose s tom problematikom. Prilog je nastao temeljem godišnjega skupa hrvatskih pastoralnih djelatnika iz zapadne Europe o temi Pravo na rad i nezaposlenost u suvremenim društvima koji je održan od 8. do 12. listopada u dvorcu Mihanović u Tuheljskim Toplicama, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Na skupu se okupilo osamdesetak sudionika iz inozemstva i domovine. Europska unija, saznajemo iz tog preglednog članka, bilježi rekordnu nezaposlenost, osobito među mladima – čija stopa nezaposlenosti iznosi 23,4 posto u eurozoni.

Fra Jozo Grbeš iz SAD-a napisao je pregledni članak o jubileju hrvatske škole Kardinala Alojzija Stepinca u Chicagu. Grbeš se osvrnuo i na cjelokupni Sustav hrvatskih izvandomovinskih škola Amerike i Kanade – Croatian Schools of America and Canada, koji danas obuhvaća 28 škola na američkom kontinentu, među kojima se posebno ističe Hrvatska škola „Kardinal A. Stepinac“ iz Chicaga – prigodom četiri desetljeća uspješnog djelovanja. Sustav HISA-CSAC utemeljen je radi njegovanja hrvatskoga jezika, vjere i kulture u sklopu multikul-

turnoga i gostoljubivoga mozaika Sjeverne Amerike.

U poglavlju Nove knjige zanimljivi su prikazi knjiga objavljeni u našim misijama u svijetu. Tekst Marijana Lipovca posvećen je knjizi koju je objelodanila naša misija u Beču. Naime, povijest svih hrvatskih društava u Beču istražio je lingvist Marko Luken-da, nekadašnji bečki student, suosnivač raznih udruga i svjedok njihovih uspona i padova. Prikupljenu građu objavio je u knjizi Živjeti negdje drugdje koju je 2012. izdala Hrvatska katolička misija Beč. Time su napokon dostupni podaci o djelovanju svih naših udruga koje su Hrvatima osnivale u glavnom gradu Austrije posljednjih 90 godina. U istom je poglavlju prikazana i knjiga Drage Balvanovića Pisma misionaru, koju su zajednički objavili Glas Koncila i župa sv. Leopolda B. Mandića iz Lime. Hrvatski misionar Drago Balvanović, koji od 1987. djeluje u Peruu, niti nakon četvrt stoljeća života na Zelenom kontinentu nije izgubio živu vezu s domovinom. Knjiga donosi 114 pisma iz posljednja dva desetljeća.

Matica, realno i virtualno susreće raseljenoga naroda, najavljuje u godišnjaku portal hrlD – vlastiti digitalni repozitorij, koji nastavne sadržaje za poučavanje hrvatskoga jezika i kulture putem računala dovodi u svaki iseljenički dom diljem svijeta.

IKA

Kolijevka od kamena

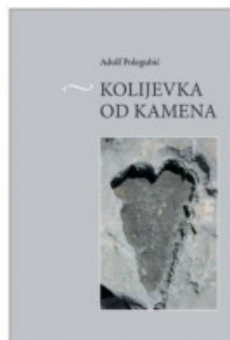
Adolf Polegubić, „Kolijevka od kamena“, Hrvatska matica iseljenika, Zagreb, 2013., 88 str.

Iz tiska je izašla nova zbirka pjesama dr. Adolfa Polegubića pod nazivom „Kolijevka od kamena“, u izdanju Hrvatske matice iseljenika iz Zagreba. To je ujedno Polegubićeve peta po redu zbirka pjesama na hrvatskom jeziku, a ovih je dana objavljena i njegova prva zbirka pjesama na njemačkom jeziku pod nazivom „Herbstspuren“ (Tragovi jeseni). Zbirka, koje su recenzenti dr. Vladimir Lončarević i Vesna Kukavica, podijeljena je u četiri tematske cjeline „U riječi“, „U bjelini“, „Tvoja prisutnost“ i „C-kao ljubav“.

Dr. Lončarević je u recenziji istaknuo: „Činjenica da su Polegubićeve pjesme ušle u novije tematske antologije duhovnoga pjesništva govori o njegovoj temeljnoj angažiranosti i

nerijetko ga atribuirao pjesnikom kršćanskoga nadahnuća. Kolijevka od kamena nova je njegova zbirka – kolajna dozrele lirike, potvrda da u Adolfu Polegubiću imamo ne samo motivski i tematski raznorodna pjesnika, nego i liričara postojana dara i zavidne vještine pjesničkoga umijeća.“

Recenzentica i urednica zbirke Vesna Kukavica pak je istaknula kako je zbirka pjesama, suvremenoga hrvatskog pjesnika s njemačkom adresom, Adolfa Polegubića Kolijevka od kamena autentična emocionalna lirika. „Lirske minijature su razdijeljene u

četiri cjeline razapete između imaginarnih žena i domovine. Čitatelju se zamišljena os pokazuje kao snažno unutarnje uporište pjesnikove samosvojnosti. Zbirka stihova koja je pred nama neprijeporna je cjelina: magično poetsko jedinstvo, jedna skladba – nježna poput bjeline kolijevke od kamena.“

Adolf Polegubić je pjesnik, pastoralni teolog i novinar, rođen 1962. godine u Šibeniku, a do završetka osnovne škole živio je u južnoj hrvatskoj mjestu Banjevci.

Glavni je urednik mjesečnog lista hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj „Živa zajednica“ u Frankfurtu na Majni. Dosad je objavio dvanaest knjiga iz područja književnosti-poezija, pastoralne teologije, novinarstva i duhovnosti. Č.F.

Napisala i priredila: Željka Čolić

Drage mlade čitateljice i čitatelji!

Sožujkom nam je stiglo proljeće, a već u veljači i korizma. Ovoga smo vam puta pripremili uskrsnu priču sa zanimljivim sadržajem. Želimo vam blagoslovljen Uskrs!

Uskrsna priča

Veliki petak i post

„Danas je Veliki petak, to je poseban dan i zato danas svi odrasli poste“, objašnjavala je mama djeci dok su zajedno sjedili za stolom. „Da, ja znam“, ubaci Dora ozbiljno, „ja sam već prošle godine postila, pa ću to opet činiti“. Mali Tomica se odmah javi: „Hoću i ja isto.“ Njegova sestra ga pogleda s nevjericom i upita:

„Jesi li siguran da to želiš? To ti nije nikakva igra, to je ozbiljna stvar za koju se odlučiš. To znači da danas nećeš jesti meso i salamu i takve stvari.“ Tomica se zamisli, pa odgovori: „Ah, to nije teško.“ Dora opet nastavi: „Ako hoćeš stvarno postiti, to isto znači da danas nema slatkiša niti pudinga.“ „Ja mislim da mogu uspjeti“, reče Tomica malo zbunjeno i obrati se mami: „Ako danas postim, hoću li onda biti veliki, jer je Veliki petak?“ Mama se nasmiješi: „Zlato, Veliki petak je veliki blagdan, jer se ljudi sa zahvalnošću sjećaju Isusove smrti na križu. To je u biti tužan dan, pa neki ljudi ne jedu cijeli dan skoro ništa, a drugi opet jedu manje i

nemasnu hranu. Zato ću ja danas za nas pripremiti samo ribu i salatu od krumpira. Ali, ti si premalen, pa ne moraš postiti, a Dora je već skoro odrasla, pa može.“ Tomica se uznemiri: „Vidiš, to mislim, kad postiš, onda si velik, a kad ne postiš, onda si malen. A, Dora isto nije velika, pa i ja hoću biti isto tako velik.“ Mama, primijetivši njegovu nevolju, veselo odgovori: „Dobro, kad i ti hoćeš postiti, izvoli, to uopće nije problem.“ I tako su djeca zadovoljno počela igrati neku igru, a mama je već polako počela s pripremanjem za ručak. Nakon nekog vremena, dotrča Tomica: „Mama, sad sam se sjetio nečega. Je li moguće da umjesto salate od krumpira dobijem pomfrit?“ Mama se nije iznenadila

zbog te molbe, jer je znala da Tomica ne jede rado salatu. Samo je sa smješkom klimnula glavom, dok je Tomica nastavio: „A, jel' bi mogao ribu dobiti pripremljenu kao šniclu?“ Dora se javi s vrata: „Ako hoćeš biti veliki, onda moraš sve jesti što dođe na stol bez nekakvih posebnih želja.“ Tomica se uozbilji: „Pa, ja sam

se predomislio. Bolje mi je ipak biti malen. Isus će to sigurno razumjeti. Post je ipak velika stvar za velike ljude.“ Ipak pomalo nesigurno obrati se mami: „Mama, hoće li se Isus naljutiti, ako danas ipak ne postim?“ Mama se nasmiješi i objasni: „Ne brini. Isus je tako dobar i voli posebno djecu, ali i sve ljude. Zato budi siguran On se neće ljutiti na tebe, jer sve razumije i vidi.“ Tomičino lice se razvedri, ali u istom trenu se uozbilji. Dora i mama se zbunjeno pogledaše, jer je Tomica bez riječi brzo odjurio iz kuhinje. Međutim, koju minutu kasnije Tomica se zadihano vrati i sretno reče: „Uh, pospremio sam na brzinu svoju sobu da se Isus ne

začudi mom neredu. Danas je poseban dan, pa Isus možda posebno gleda.“ Mama ga nježno zagrlila: „Dobro da si na to mislio, ali moraš znati da je Isus uvijek s nama, ne samo danas.“ A, Dora nadoda veselo: „To znači da svaki dan moraš pospremati svoju sobu!“ Tomica ih ozbiljno pogleda i promrmlja: „To će biti naporno. A, ako ipak danas postim, možda bi Isus manje gledao u moju sobu, ili ne?“ „Ti si baš još malen!“, reče Dora, a mama će: „Ne brini se zbog toga. To nema veze, postiš li ili ne. Samo moraš znati da nas Isus voli i sve razumije!“ Na to će Tomica sav sretan: „Super, pa onda ću nakon ručka pojesti sladoled. Isus će to razumjeti!“

„Križ“

Katarina Čolić

Crkva i „kulture mladih“

Kontakt s mnoštvom „kultura mladih“ može se uspostaviti živim i vjerodostojno življenim Evanđeljem Isusa Krista usred svijeta.

Papa Benedikt XVI. – samo četiri dana prije nego što je donio povijesnu odluku odreknuća od papinske službe – održao je 7. veljače 2013. govor pred vatikanskim vijećem za kulturu. U tom govoru osnažio je svoje povjerenje i pouzdanje u današnju mladež. Rekao je da Crkva ima povjerenje u mlade ljude, da polaže nadu u njih i njihovu energiju te gradi na njima i njihovoj vitalnosti. Životne prilike i kulture mladih Crkva smatra bitnim značajkama svoga pastoralnoga djelovanja. Ona ima zadaću susreta s različitim kulturama mladih ljudi, koje se vrlo brzo razvijaju i mijenjaju. Papa opominje da ni društvo niti Crkva ne smiju ignorirati niti zanemarivati brige, pozive u pomoć i provokacije mladih. Položaj mladih određuju u ovom trenutku nestabilnost i nesigurnost te briga za radno mjesto. Ta prividna bezizlaznost vodi često mlade u ovisnost o drogi i u nasilje. Pitanja vjere i pripadnost crkvenoj zajednici često se sasvim gura u privatnost. Osim toga Papa ističe i pozitivne znakove: dragovoljni rad i dragovoljne službe za potrebite, nastojanje za slobodu i prava svih, posebice malih i slabih. Mnogi mladi ljudi svjedoče dojmivo svoju pripadnost (katoličkoj) vjeri i Crkvi. Crkva i društvo moraju ozbiljno uzeti želje i pitanja mladih ljudi. Ove im se ne smiju otići niti banalizirati. Mladi bez perspektive i nade neće voditi samo u

gospodarstveno i socijalno, nego i u ljudsko i duhovno siromaštvo. Mladi trebaju svoju energiju, vitalnost i sposobnost usmjeriti na kreiranje budućnosti. Ako se to ne dogodi, čovječanstvo bi bilo prepušteno samo sebi, bez pouzdanja i bez pozitivnoga pogleda u budućnost...

Kada se uzme u obzir definicija pojma „kulture mladih“ i svega što se pod njim krije, bilo bi zanimljivo čuti rezultate vatikanskoga vijeća za kulturu. Youth culture (scena, subkultura) je

društveni oblik življenja mladih u skupini ili opredjeljenju, s određenim normama, stilovima, ritualima i vrednotama, kojima se oni razlikuju od odraslih. Kulture mladih su više od onoga što mladi osjećaju, misle, što im se sviđa, što i zašto rado čine. Kulture mladih zadovoljavaju potrebu za privremenim mrežama odnosa, donose red

Snimka: www.dnevnik.hr

i orijentaciju u poplavi novih doživljaja te normama, pravilima i moralnim zalihama pune praznine koje iza sebe ostavlja individualizirano društvo bez obveza i granica.

Veći broj kultura mladih pojavio se krajem šezdesetih te eksplodirao sedamdesetih i osamdesetih godina 20. stoljeća. Pritom je pripadnost takvim pluralističkim kulturama donijela nove identitete te umanjila značenje obitelji, nacionalne i religiozne pripadnosti i tradicionalnih vrednota. Kulture mladih su mreže koje mladima nude socijalnu domovinu, odnosno zajedništvo jednakih (socijalnih, kulturnih, političkih (manje izraženo), glazbenih, modnih i drugih nazora). Kulture mladih nisu ni-

kada bile aktivnije i kreativnije u Njemačkoj kao danas (neki misle da ih ima čak 400, ali relevantno ih je oko 70). U svojim kulturama ili scenama mladi nalaze socijalni prostor za razmjenu mišljenja, za različite potpore, za prihvaćenost među istomišljenicima. Sve ih označuje posebna glazba, outfit, sastajališta, internetski forumi, ali i velika fluktuacija od scene do scene. Pripadnost, slobodno vrijeme i svakodnevni život su važni. Respekt i priznanje su odrednice koje

mladi svih scena najviše cijene, jer su to vrednote koje im osporavaju odrasli, društvo i obitelj. Mediji prikazuju scene vrlo često samo na skandalozan način povezujući ih samo s čestom zlorabom droga, nasiljem, nakaradnim odijevanjem, tetoviranjem, skandalima... Kulture mladih su konzumističke, jer se po oblačenju, slušanju glazbe, ponašanju, zabavljanju žele razlikovati od normalne („konfekcijske“) mladeži.

Te „kulture mladih“, s kojima Papa traži dijalog, pokrivaju oko 20% mlade populacije u Njemačkoj. Samo nekoliko od tih scena s katoličkim ili kršćanskim predznakom imaju određenu vezu s religijom i njezinom moralnim pogledima. S Crkvom kao ustanovom, osim „generacije Benedikt“, nijedna od tih kultura nema nikakva dodira. Što je s onih 80% „prosječnih“ mladih ljudi? Najnovija „Sinus-milieu-studija“ među katolicima donijela je razorne učinke. Osnovica studije je podjela društva u 10 skupina (sociodemografskih i svjetonazorskih miljea, milieus). Ni jedna jedina katolička skupina ne identificira se bezuvjetno i jasno s Crkvom. Mladi su ipak otvoreni za vjeru i duhovnost, što ističe i spomenuta studija. Slavlje pojedinih sakramenata i rituali, kršćanske vrednote i zauzimanje za bližnjega, još uvijek su na cijeni. Vjera je susret s Bogom, živi odnos s Isusom Kristom. Takav susret znači pouzdanje, povjerenje, radost, optimizam, svježinu, živost... Zato Crkva mora samu sebe najprije evangelizirati. Isus nije nikoga isključivao iz svoga zajedništva, ni žene niti djecu, i nikoga nikada nije odbio od svoga stola (za kojim su uglavnom sjedili grješnici, izopćenici, slabi, bolesni). Vjera će dakako i dalje živjeti kao živi odnos s Bogom. Otpast će mnogi oblici vlasti i moći te mnoge povlastice, ali Evanđelje Isusa Krista je tako snažno, da nikada neće propasti. Kontakt s mnoštvom „kultura mladih“ može se uspostaviti živim i vjerodostojno življenim Evanđeljem Isusa Krista usred svijeta. **T. G.**

Mladi trebaju svoju energiju, vitalnost i sposobnost usmjeriti na kreiranje budućnosti.

ZANIMLJIVO

„Migrationshintergrund“ – neriječ godine

Jedna stručna skupina bira u Njemačkoj već niz godina „Unwort des Jahres“. Na hrvatski bismo to mogli prevesti doslovce kao „neriječ godine“. Radi se dakle o nekoj novoj riječi, koja se vrlo često rabi, a koja ima negativni prizvuk ili naboj. I ugledne „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ su birale svoju „neriječ godine“ 2012 (FAZ, 5./6.1.2013, Beruf und Chanc Nr. 4, S. C2). Putem interneta stiglo je 4.839 glasova. Među prvih šest neriječi godine našle su se sljedeće: „Migrationshintergrund“ („migracijska pozadina, zalede ili podrijetlo“) = 31% glasova; „Work-Life-Balance“ (ravnoteža između rada i života) = 23%; „Burnout“ („ispaljenost“, „izgorenost“ zbog posla

ili životnih poteškoća) = 19%; „Powerfrau“ (jaka, moćna, poduzetna žena) = 17%; „Studentenerberg“ (mnoštvo studenata) = 6%; „Zickenkrieg“ – (rat žena „svadalice“, „koza“). Za nas kao iseljenike (migrante) svakako je zanimljiv ovaj ishod. Riječ je zapravo uvelo njemačko činovništvo, kako bi označilo poteškoće oko uključivanja (integracije) iseljenika u njemačko društvo. Svaki treći glasač misli da bi tu riječ u budućim raspravama trebalo izbjegavati. Mnogi je smatraju diskriminirajućom i ponižavajućom. Ne može se ni zamisliti da netko takvu riječ upotrijebi u New Yorku, u kojem su gotovo svi stanovnici – migranti. Postoje podaci da je gotovo 40% njemačkih građana

migracijskoga podrijetla. U nekim njemačkim gradovima se u međuvremenu rada i do 70% djece s „migracijskim zaledem“. Za mnoge je zato ova riječ čak rasistička, jer upućuje na strano podrijetlo, što u suvremenom globalnom svijetu uopće ne bi smjelo biti važno. Neki su glasači doduše istakli da je to upravni i činovnički pojam, kojim se pokušavaju označiti i riješiti važna pitanja doseljavanja i integracije, pa kome se se taj pojam ne sviđa, može predložiti drugi i bolji. Neki su optužili medije, koji su posve nekritički preuzeli i popularizirali ne samo taj problematični, nego i neke druge pojmove i riječi, koje uglavnom dolaze iz engleskoga jezika.

T. G.

Nastavak sa str. 4

stalnoga uspinjanja na brdo susreta s Njime da bi se potom ponovno sišlo u Grad ljudi. Sveti Oče, pred nekoliko dana na susretu sa sjemeništarcima svoje Rimske biskupije, dali ste nam posebnu lekciju, rekli ste da po tome što smo krš-

ćani znamo da je budućnost naša, budućnost je Božja, te da drvo Crkve raste uvijek iznova. Crkva se uvijek obnavlja, uvijek se ponovno rada. Služiti Crkvi u čvrstoj svijesti da nije naša, nego Božja, da je ne gradimo mi, nego On; moći s istinom izreći evangeosku ri-

ječ: 'Sluge smo beskorisne. Učinili smo ono što smo morali' (Lk 17,10), potpuno se pouzdajući u Gospodina, velik je nauk što Vi, i ovom teškom odlukom, ne darujete samo nama, pastirima Crkve nego cijelome Božjem narodu."

M. K.

NAGRADNA KRIŽALJKA

Uskrs

Rješenje poslati najkasnije do 28. ožujka

Živa zajednica	Nenase-ljen kraj	Lik s osam kutova	Omjer zgoditaka u sportu	Naprava kojom se mlađi konoplja	Glumac Butterfield	Vinko Nikolić	Zalovorene društvene skupine	Splitski atletski klub	Sretan Uskrs!	Šareno uskrsno jaje	Dobiti jare	Kćerin ili sestrin muž	Prejektivati (fig.)	Vladimir Anić
Premisa									Pozivanje, apel Slikar Radočić	✓				
Pali se na početku važnog bdjenja														
Izlučina čerinjača						Isječak Zemljina mjera								Hrvatski violinist Balo-ković
Glumica Hatchert					Astafin Odabrano društvo			Bijes, srazbja „Mejar“				Dominik Zen Tropska biljka		
Oto Reisinger			Obred, ritual Njemački jedrenjak											
Poslovni prostor (gostionica)									Ulamci prilivoda Biblije na latinski					
Nadimak Ivana Buljona				Italija Ante Kovačić					Začin od kore cimeta-ovca					
Slatkiš od praha ili badema									Sport-ska vedeta			Kazimir Klaric „Tona“		
Napad, nasrt, navala									Mariofil Soldo	Kamerun-ski nogometaš, Samuel				

IN MEMORIAM

Ivan Barišić svećenik

Utorak 12. veljače preminuo je don Ivan Barišić, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije, voditelj Hrvatske katoličke misije u Kasselu. Don Ivan je preminuo u kasselskoj bolnici nakon višemjesečnog liječenja.

Najstarije dijete u obitelji od pet braće i jedne sestre u oca Ante i majke Zore r. Šimić, Ivan je rođen 10. kolovoza 1950. u Drinovcima, gdje je pohađao osmogodišnju školu (1957.–1965.), a sjemenišnu gimnaziju u Subotici (1965.–1969.). Vojnu je obvezu služio u Karlovcu (1969.–1971.), filozofsko-teološki studij pohađao u Sarajevu (1971.–1977.) s diplomskom radnjom o Hipolitu Rimskom. Đakonsko je redenje primio u Sarajevu 15. lipnja 1975., a red mu je prezbitera podijelio biskup Petar Čule u Jarama, 29. lipnja

1976. Svećeničke službe: Od 1977. do 1985. djelovao je u Buhovu, Grabovici, Rotimlju, Gracu i Gabeli Polju u Hercegovini, a onda je poslan u hrvatsku inozemnu pastvu u Njemačku. Kao suradnik djelovao je na više mjesta do 1991., a samostalno radi u Hrvatskoj katoličkoj zajednici u Kasselu do smrti.

U četvrtak 14. veljače u crkvi Sv. Elizabete u Kasselu okupio se veliki broj svećenika i vjernika, rodbine i prijatelja koji su se oprostili od voditelja misije don Ivana Barišića. Misu zadušnicu predvodio je ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu fra Josip Bebić u zajed-

ništvu s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicom Komadom, dekanom Kassela Haraldom Fischerom, umirovljenim vlč. Milivojem Galićem koji je mijenjao pok.

vlč. Barišića tijekom bolesti posljednja dva i pol mjeseca, te u zajedništvu s

da njegova smrt nije točka na njegov život, nego početak njegova novog, vječnog života", kazao je o. Bebić u propovijedi. Delegat vlč. Komadina je izrazio zahvalnost osoblju bolnice i liječnicima koji su mjesecima pratili i njegovali vlč. Barišića. Na poseban je način zahvalio i Pokojnikovoj sestra Rosandi, pastoralnoj suradnici Jelici Žigrović, kao i vlč. Galiću koji je mijenjao vlč. Barišića za vrijeme bolesti. „Vlč. Ivan je vjernički i smireno podnosio svoju bolest i živio u uvjerenju kako smrt nije kraj nego da će vjerujući u uskrsnuće živjeti kod Gos-

Misu zadušnicu za pokojnog vlč. Barišića predvodio je ravnatelj o. Bebić

13 hrvatskih i njemačkih svećenika i uz asistenciju dvojice stalnih đakona. Misnom slavlju pribivao je i dugogodišnji predstavnik biskupije Fulda za dušobrižništvo katolika drugih ma-

„Vlč. Ivan je vjernički i smireno podnosio svoju bolest i živio u uvjerenju kako smrt nije kraj nego da će vjerujući u uskrsnuće živjeti kod Gospodina.“

terinskih jezika mons. dr. Winfried Kurzschinkel. „Naš dolazak u crkvu Sv. Elizabete je znak naše ljubavi i zahvalnosti prema pokojnom župniku Ivanu i znak naše vjere da njegov odlazak nije odlazak nego povratak i

podina.“ Na kraju mise oproštajnu riječ uputio je dekan Fischer podsjetivši na dobru suradnju kako vlč. Barišića tako i hrvatskih vjernika u dekanatu Kassel. Vlč. Galić je posebno istaknuo zauzimanje vlč. Barišića i župljana u Kasselu za pomoć potrebnima u vrijeme Domovinskog rata. Prije ispraćaja molitvu održavanja predvodio je delegat vlč. Komadina. Hrvatski i njemački vjernici su se od vlč. Barišića oprostili molitvom i cvijećem. Na misi zadušnici i oproštaju u Kasselu pribivao je i konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Frankfurtu Damir Sabljak.

Vlč. Ivan Barišić je pokopan u subotu 16. veljače na groblju „Bartulusi“ u Drinovcima u Hercegovini.

www.cbismo.com/A.P.

Bračne svade

Muž se žali prijatelju:

- Iskreno, za zadnju bračnu svadu ja sam bio kriv. Moja žena me je lijepo pitala: „Što ima na TV-u?“, a ja sam odgovorio „Prašina!“

Novi iPhone

Pita Jure Matu:

- Što je tebi bolje ajfon ili ajped?
- Ma, meni ti je najbolji ajvar.

Svako malo

Bračni par slavi zlatni pir. Žena upita:

- Zar me nećeš poljubiti?
- Zar opet? Pa poljubio sam te kad smo slavili srebrni pir...

Strujni udar

Kao djeca bojali smo se struje, a sada kao odrasli bojimo se računa za struju.

Sad i za deset godina

Dva prijatelja sjede u birtiji, jedan gleda stalno u neku sliku na zidu, pa kaže:

- Takvi ćemo mi biti za desetak godina.
- Drugi će na to:
- Zar ne vidiš da je to ogledalo.

Čemu služe prijatelji

Ako imaš loš dan, nazoveš prijatelja to mu kažeš i njemu pokvariš dobro raspoloženje.

Slušni aparat

Štef dolazi kod doktora pa mu veseo veli da je kupio slušni aparat.

- Ma super! I kako Vam je supruga Barica?
- Ma jeftino, samo 20 eura.

Policaajac i lego kockice

Kupio policajac lego kockice i kaže ponosno prijatelju:

- Pogledaj, složio sam ih za godinu dana, a na kutiji piše 2-4 godine.

Razlozi zbog kojih gubimo mir

Jedan od glavnih vidova duhovne borbe jest bitka na području misli. Na tom polju, boriti se znači: mislima koje dolaze iz našeg duha, iz naše okoline ili od Neprijatelja (izvor im je, zapravo, nevažan) i koje nas zbunjuju, straše i obeshrabruju suprotstaviti one misli koje nas mogu ohrabriti i vratiti nam mir. U toj borbi, „blago čovjeku koji napuni tobolac“ strelicama dobrih misli, što znači solidnim uvjerenjima koja počivaju na vjeri, koja hrane razum i učvršćuju srce u trenutku kušnje. Među tim „strelicama u ruci ratnika“ postoji jedna koja bi nam trebala biti uvijek na umu: svi razlozi za gubljenje mira, loši su razlozi. Ovo uvjerenje ne može se zasnivati na ljudskom razmišljanju. Ono je čista sigurnost vjere koja se zasniva na Božjoj riječi. Isus nam jasno kaže da se to uvjerenje ne zasniva na razlozima ovoga svijeta. Ako tražimo mir „kakav svijet daje“, ako očekujemo mir od ovozemaljske logike i na način na koji se po današnjem mentalitetu može biti u miru (jer sve ide dobro, jer nema protivština, jer su naše želje potpuno zadovoljene), sigurno je

da nećemo nikada biti u miru, ili će naš mir biti izrazito krhak i kratkotrajan. Za nas kršćane bitni razlog iz kojeg možemo uvijek biti u miru ne dolazi od svijeta. Mir dolazi kao posljedica povjerenja u Isusovu Riječ. Kad Gospodin kaže da nam ostavlja mir, da nam daje svoj mir, ta riječ je božanska riječ, riječ koja ima istu stvaralačku moć kao i ona koja je podignula nebo i zemlju iz ništavila, istu težinu kao ona koja je smirila Oluju, kao ona koja je ozdravila bolesne i uskrsnula mrtve. Budući da nam Isus kaže, i to dva puta, da nam daje svoj mir, mi vjerujemo da ga nikada neće uzeti natrag. „Božji darovi su neopozivi“ (Rim 11,29). Mi sami smo oni koji često ne znamo kako da ih primimo ili zadržimo. Jer prečesto nemamo dosta vjere... U Isusu uvijek imamo mir, jer je on pobijedio svijet, jer je uskrsnuo od mrtvih. Svojom smrću On je pobijedio smrt, poništio je osudu koja nam je prijetila. Pokazao je Božju dobrohotnost prema nama.

Jacques Philippe, (prema ulomku iz knjige „Traži mir i idi za njim“); www.bitno.net

Uskrsni kruh

Sastojci: 1 kesica instant kvasca, 2,5 dl mlakog mlijeka, prstohvat soli, 100 gr maslaca, 2 jaja, 1/2 šalice šećera, 3,5 šalice brašna, 1 jaje, 1 čajna žličica vode, 6 obojenih jaja, ukrasne šarene mrvice za kolače.

Priprema: U šalicu pomiješati instant kvasac, pola čajne žličice šećera sa mlakim mlijekom. U posudu staviti ostatak mlijeka, sol, maslac, šećer te kvasac kada se uzdigne. Dodati pola brašna, te dobro izmiješati. Postupno dodavati ostalu količinu brašna do količine da tijesto ne bude ljepljivo. Nemojte se puno zamarati čak i ako bude bilo potrebno malo više brašna od predviđene količine, ili pak manje. Prekriti posudu krpom, te ostaviti sat vremena na toplom mjestu, dok se smjesa ne udvostruči. Nakon toga podijeliti tijesto na 12 komada, te od svakog napraviti rolu na otprilike 2-3 debelu te oko 30-35 cm dugu. Zarolati role jednu oko druge te ih spojiti u prsten. Složiti ih na posudu prekrivenu papirom za pečenje, te ih ostaviti sat vremena da se još uzdignu. Pomiješati jedno jaje sa jednom

čajnom žličicom vode, te premazati tijesto. U sredinu svakog kruha staviti obojeno jaje te ih posuti sa šarenim mrvicama za kolače za ukras. Staviti u zagrijanu pećnicu na 180 °C na 20-25 min dok ne poprime zlatni žutu boju.

www.recepti-svijeta.com

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

S	P	O	M	E	N	I	K	□	Š	K	O	L	A
V	E	L	I	K	I	Č	E	T	V	R	T	A	K
A	P	E	R	I	T	I	V	I	□	I	□	N	V
S	E	G	A	□	I	J	I	□	U	Ž	I	N	A
T	L	□	N	M	□	E	N	S	I	N	G	E	R
□	N	A	D	A	□	M	I	□	R	E	□	□	□
P	I	L	A	T	□	A	P	A	□	L	□	□	□
A	C	O	□	E	□	T	U	R	A	□	□	□	□
N	A	V	O	J	□	I	T	A	K	A	□	□	□

Nagrađeni: Evica Tolić, Rüsselsheim
Nikola Sarić, Lindlar
Drago Herceg, Donaueschingen

NAŠE ZAJEDNICE

FRANKFURT AM MAIN

Dječje pokladno slavlje

U subotu 9. veljače u prostorijama Hrvatskog centra HKM Frankfurt održana je dječja pokladna proslava. Uz obilje dječjih maski, te ponekog maskiranog roditelja, maskirali su se i svećenici fra Željko Čurković, fra Ivan Čikara i fra Marko Domazet Lošo. Karneval je prošao uz obilje igara, nagrade, dobre zabave i uz veslu atmosferu. Vrhunac je bila igra ptezanja konopa, najprije oče- vi protiv očeva, a potom očevi protiv majki. Iako su muški obično jači spol, veliki broj majki ovaj put je odnio uvjerljivu pobjedu. Kasnije su i djeca ptezala konop, dječaci protiv djevojčica. Iako su pomogli i neki očevi, i ovaj put su djevojčice odnijele pobjedu.

Mame su pobijedile očeve

Snimke: fra Marko Domazet Lošo

Pokladno slavlje za starije

U ponedjeljak 11. veljače u prostorijama Hrvatskog centra HKM Frankfurt održano je pokladno slavlje za starije članove misije. Uz prigodni zabavni program, koji su osmislili vrijedni domaćini: Super Mario te gost iz dalekog Marakesha, svi su se dobro zabavljali. U program je uvela Škovacijerova žena pričom o svom životu na otoku Ko-

miži. Program je nastavljen uz viceve, dobrog fratra i slučajne prolaznice, skečom kod liječnika, a vrhunac je bila odluka koga poslati na dodjelu Oscara u Ameriku. Bila su tu dva para glumaca, koji su spremali skečeve, recitacije, monologe, pantomime. Na kraju je odlučeno da idu oba para u slučaju da se jedan putom zagubi. **Tekst: fra Marko D. L.**

7. DOPUNJENO IZDANJE PJESMARICE I MOLITVENIKA

„Slavimo Boga“

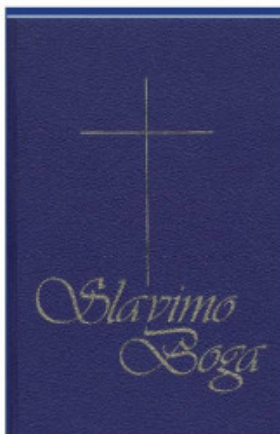
Iz tiska je izišlo 7. dopunjeno izdanje molitvenika i pjesmarice „Slavimo Boga“, koje je posvećeno nedavno preminulom, idejnom začetniku i prvom izdavaču pjesmarice i molitvenika, fra Bernardu Dukiću. Pjesmarica je prvi put objavljena u izdavačkoj kući Josef Knecht, Frankfurt a. M., 1982. godine.

Ovo dopunjeno izdanje ima u dodatku 25 novih psalama i pjesama.

Nadamo se da ćete svi biti zadovoljni. Prodajna cijena pjesmarice je, prema odluci izdavačke kuće Herder, 18 eura. Tko naruči veću količinu preko našeg Ureda ostvaruje određeni popust.

Narudžbe:

Kroatenseelsorge, An den Drei Steinen 42 d, 60435 Frankfurt a. M.; telefon (069) 954048-0; fax (069) 954048-24; e-Mail: delegatur@kroatenseelsorge.de

In Te, Domine, speravi!
U Tebe se, Gospodine, uzdam!

Bl. Alojzije Stepinac

